

โยชูวา

สันนิษฐานว่าโยชูวาเขียนพระธรรมเล่มนี้ขึ้นในราวศตวรรษที่ 14

ก่อนคริสต์ศักราช เล่าถึงชนชาติอิสราเอลหลังจากโมเสสสิ้นชีวิต

โยชูวาเป็นผู้นำสืบต่อมา

และเป็นแม่ทัพตลอดช่วงการรบพุ่งของอิสราเอลเพื่อเข้าครอบครองดินแดน

ณ ที่ราบแห่งโมอับ โยชูวาเกณฑ์พลและเตรียมพร้อมทำศึก

หลังจากนั้นพวกเขาก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดนและเริ่มเข้ายึดครอง

เล่าถึงการรบสามครั้งในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

แม้จะไม่ได้เล่าอย่างละเอียดถี่ถ้วน

หลังจากรบชนะอิสราเอลตระกูลต่างๆก็แบ่งดินแดนกัน

จากนั้นโยชูวาหนุนใจชนอิสราเอล และสิ้นชีวิตอย่างสงบสุข

พระธรรมโยชูวาแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักษาคำมั่นสัญญา

พระองค์ทรงสัญญาว่าจะยกดินแดนนี้ให้แก่ประชากรของพระองค์

และขณะนี้พวกเขาก็กำลังจะเข้าไปครอบครอง แต่ก็มีใช้ได้ในทันทีทันใด

พวกเขาต้องต่อสู้ขับเคี่ยวเพื่อรับสิ่งที่พระเจ้าประทานให้

ประเด็นสำคัญอีกอย่าง

คือพระเจ้าทรงใช้กองทัพอิสราเอลลงโทษความผิดบาปของชาวคานาอัน

โครงเรื่อง

1. เกณฑ์พลเคลื่อนเข้าสู่ดินแดน (1:1-5:15)
2. ศึกในภาคกลาง (6:1-8:35)
3. ศึกในภาคใต้ (9:1-10:43)
4. ศึกในภาคเหนือ (11:1-15)
5. สรุปลและการแบ่งดินแดน (11:16-22:34)
6. คำปราศรัยของโยชูวา (23:1-24:33)

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโยชูวา

1 หลังจากโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เสียชีวิตแล้ว
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาบุตรนูนผู้ช่วยของโมเสสว่า
2” โมเสสผู้รับใช้ของเราเสียชีวิตแล้ว บัดนี้
เจ้ากับประชากรทั้งปวงจงข้ามแม่น้ำจอร์แดน เข้าสู่ดินแดนที่เรายกให้พวกเขา
คือให้แก่ชาวอิสราเอล 3ทุกแห่งที่พวกเจ้าย่างเหยียบไป
เราจะยกที่นั้นให้แก่พวกเจ้า ตามที่เราได้สัญญาไว้กับโมเสส
4พรมแดนของพวกเจ้าจะมีอาณาเขตตั้งแต่ถิ่นกัณดารถึงเทือก เขาเลบานอน
และ ๕ จากแม่น้ำใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติสจดทะเลใหญ่¹ทางตะวันตก
ครอบคลุมดินแดนทั้งหมดของชาวฮิตไทต์
5ไม่มีผู้ใดอาจต้านทานเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า
เพราะเราจะอยู่กับเจ้าดังที่เราอยู่กับโมเสส
เราจะไม่ละจากเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้าเลย 6จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด
เพราะเจ้าจะนำประชากรเหล่านี้เข้าไปครอบครองดินแดนซึ่งเราสัญญาไว้กับบ
รรพบุรุษของเขาว่าจะยกให้พวกเขา 7จงเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งเถิด
จงใส่ใจปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งปวงที่โมเสสผู้รับใช้ของเราให้ไว้กับเจ้า
อย่าเสี่ยงไปทางซ้ายหรือขวา เพื่อเจ้าจะประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเจ้าจะไปทีใด
8จงอ่านหนังสือธรรมบัญญัติเหล่านี้อยู่เสมอ
จงใคร่ครวญทั้งกลางวันและกลางคืน
เพื่อเจ้าจะระวังปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เขียนไว้
แล้วเจ้าจะประสบความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรือง 9เราสั่งเจ้าแล้วมิใช่หรือ
จงเข้มแข็งและกล้าหาญ อย่าหวาดกลัว อย่าท้อใจ เพราะไม่ว่าเจ้าไปที่ไหน
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ของเจ้าจะอยู่กับเจ้าที่นั่น”

¹ 1:4 * ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

เตรียมข้ามแม่น้ำจอร์แดน

10 โยชูวาจึงส่งบรรดาเจ้าหน้าที่ของประชาชนว่า 11” จงไปทั่วทั้งค่ายพัก

แจ้งแก่เหล่าประชากรว่า 'จงเตรียมเสบียงอาหารให้พร้อม

ในสามวันท่านจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยึดครองดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

+ของเราประทานให้เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน“

12 ส่วนตระกูลรูเบน กาด และมนัสเสห์ครึ่งตระกูล โยชูวากล่าวว่า

13” จงจำคำที่โมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+สั่งไว้ว่า

'องค์พระผู้เป็นเจ้า+ของท่านประทานการพักสงบให้ท่าน

และประทานดินแดนนี้แก่ท่าน 14 ภรรยา ลูก หลานและฝูงสัตว์

พักอยู่ที่ดินแดนซึ่งโมเสสยกให้แก่ท่าน ณ

ปากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนนี้ได้ แต่นักรบทั้ง ปวงของท่านต้องคาดอาวุธ

นำพี่น้องข้ามแม่น้ำไป ท่านจงช่วยพวกพี่น้อง

15 トラバจนองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้พวกเขาหยุดพักเช่นเดียวกับท่าน

และ トラバจนพวกเขาได้ครอบครองกรรมสิทธิ์เช่นกัน

ในดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะประทาน

หลังจากนั้นท่านจึงกลับมายังดินแดนของท่านที่ปากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

นี้ ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ยกให้แก่ท่าน“

16 เขาทั้งหลายจึงตอบโยชูวาว่า “ เราจะทำทุกอย่างตามที่ท่านสั่ง

ท่านจะส่งเราไปที่ไหน เราจะไป

17 เราจะเชื่อฟังท่านเหมือนที่ได้เชื่อฟังโมเสสทุกประการ

ขอแต่ให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงสถิตกับท่านดังที่ทรงสถิตกับโม

เสส 18 ผู้ใดขัดขืนไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่าน

ไม่ว่าท่านจะบัญชาว่ากระไรผู้นั้นจะต้องตาย

ขอแต่ให้ท่านเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด”

ส่งคนสอดแนมไปเยรีโค

2 จากค่ายอิสราเอลที่ชิติม โยชูวาบุตรนูนส่งคนสอดแนมสองคนไปอย่างลับๆ
สั่งว่า “ จงไปสืบดูสภาพแถบนั้นโดยเฉพาะที่เมืองเยรีโค”

คนทั้งสองเข้าไปถึงเรือนของหญิงโสเภณีชื่อราห์บและพักอยู่ที่นั่น2มีคนไปบอก
ประมุขแห่งเยรีโคว่า “ มีชาวอิสราเอลบางคนเข้ามาเมื่อคืน
เพื่อสอดแนมดินแดนนี้” 3ประมุขจึงส่งคนมาสั่งนางราห์บว่า

“ จงมอบตัวคนที่มาพักในเรือนของเจ้า

เขาเป็นคนสอดแนมมาสืบดูทั่วทั้งดินแดนของเรา”

4แต่นางได้ซ่อนตัวคนทั้งสองไว้แล้ว จึงเรียนว่า “ พวกเขาามาที่นี่
แต่ดิฉันไม่ทราบว่าเขามาจากไหน

5เขาออกจากเมืองไปตอนพลบค่ำใกล้เวลาประตูเมืองปิด ดิฉัน
ไม่ทราบว่าเขาไปทางไหน ถ้าพวกท่านรีบๆ หน่อยอาจจะตามทัน”

6(ที่จริงนางพาคนทั้งสองขึ้นไปบนดาดฟ้า

ให้ซ่อนตัวอยู่ที่ใต้กองเส้นป่านที่ฝังอยู่) 7คนที่ประมุขใช้มาจึงเสียบ

ไปตามแม่น้ำจอร์แดนเพื่อหาตัวคนสอดแนม

ทันทีที่ผู้ติดตามออกไปเขาก็ปิดประตูเมือง

8ราห์บขึ้นไปพบคนทั้งสองก่อนที่เขาจะเข้านอน 9นางกล่าวกับเขาว่า

“ ดิฉันทราบดีว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงยกดินแดนนี้ให้ท่าน

เราทุกคนกลัวท่าน แต่ได้ยินใครเอ่ยถึงอิสราเอลก็ขวัญหนีดีฝ่อกันไปหมด

10 เ ร า ได้ยินเรื่องที่ยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้ทะเลแดงแห้งเป็นช่องทางผ่าน
แก่พวกท่าน

ตอนที่ท่านออกมาจากอียิปต์และเราได้ยินถึงสิ่งที่ท่านทำกับสิโหนและโอก

ประมุขทั้งสองของชาวอาโมไรต์ทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนซึ่งท่าน
ทำลายล้างลงสิ้นเชิง 11ฟังแล้วเราทุกคนก็หวาดกลัว ขวัญกระเจิง

ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์เบื้องบนและ
แผ่นดินโลกเบื้องล่าง12ขอท่านโปรดสาบานในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

ท่านจะแสดงความเมตตาต่อครอบครัวของดิฉัน ดั่งที่ดิฉันได้เมตตาต่อท่าน
โปรดให้สัญญาณที่แน่นอนอย่างหนึ่งไว้ 13เพื่อท่านจะไว้ชีวิตบิดามารดา
พี่น้องชายหญิงของดิฉันกับคนทั้งหมดของเขา”

14คนทั้งสองกล่าวว่า “ ชีวิตแลกด้วยชีวิตหากเธอไม่แพรงพรายสิ่งที่เราทำอยู่
เราจะสัตย์ซื่อแสดงน้ำใจต่อเธอเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประธานดินแดนนี้แก่เรา
” 15นางจึงเอาเชือกหย่อนลงทางหน้าต่าง

ให้เขาไต่ลงเนื่องจากบ้านของนางเป็นส่วนหนึ่งของกำแพงเมือง

16นางบอกพวกเขาว่า “ หนีไปซ่อนที่ภูเขาเกิด
รออยู่สักสามวันจนกว่าคนที่เที่ยวตามหาท่านกลับเข้ามาแล้วจึงค่อยไป”

17ชายทั้งสองบอกนางว่า “ เราจะพ้นจากข้อผูกมัดที่เธอให้เราสาบาน

18ถ้าเมื่อเรานุกดินแดน

เ ธ อ ไ ม่เอาเชือกสีแดงผูกไว้ที่หน้าต่างซึ่งเธอหย่อนเราลง

และถ้าเธอไม่ได้ให้พ่อแม่ พี่น้อง กับทุกคนในครอบครัวอยู่ในบ้านของเธอ

19หากใครออกไปนอกบ้าน ต้องรับผิดชอบชีวิตตัวเอง

ส่วนคนที่อยู่ในบ้านกับเธอ หากมีใครมาแตะต้อง เราจะรับผิดชอบด้วย

ชีวิตของเราเอง 20แต่หากเธอแพรงพรายสิ่งที่เราทำอยู่

เราก็จะพ้นจากข้อผูกมัดที่เธอให้เราสา บ า น ” 21นางตอบว่า

“ ตกลงตามที่ท่านว่า” แล้วนางก็ส่งคนทั้งสองไป

และผูกเชือกแดงไว้ที่หน้าต่าง

22คนสอดแนมทั้งสองขึ้นไปบนภูเขา ค้างอยู่ที่นั่นสามวัน

จนกลุ่มคนที่ตามหาตัวเขากลับมาที่เมืองนั้นหลังจากเที่ยวตามหาทั่วทุกที่แล้วไ

ม่พบ 23จากนั้นคนทั้งสองก็ลงจากภูเขา

ข้ามแม่น้ำไปรายงานให้โยชูวาบุตรนูนทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งปวงโดยต

ล อ ด 24พวกเขากล่าวแก่โยชูวาว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประธานดินแดนทั้งหมดนั้นแก่เราโดยแน่แท้

ทุกคนที่นั่นหวาดหวั่นขวัญผวาเพราะพวกเรา ”

ข้ามแม่น้ำจอร์แดน

3 เช้าตรู่วันรุ่งขึ้นโยชูวากับชนอิสราเอลทั้งปวงออกเดินทางจากชิติมมาถึงริมฝั่ง แม่น้ำจอร์แดน และตั้งค่ายพักอยู่ที่นั่นก่อนจะข้ามแม่น้ำไป 2สามวันผ่านไป บรรดาเจ้า หน้าที่ไปทั่วค่าย 3แจ้งคำสั่งว่า

“ เมื่อเห็นปุโรหิตชนเลวีห้ามหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน จงยกออกจากที่ของท่านตามไป 4ที่ๆเราจะไปนั้นท่านไม่เคยไป ฉะนั้นเขาจะนำท่านไป แต่อย่าเข้าไปใกล้หีบพันธสัญญา

จงรักษาระยะห่างสักสองพันศอก²” 5โยชูวาสั่งเหล่าประชากรว่า

“ จงชำระตนให้บริสุทธิ์เพราะพรุ่งนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ท่ามกลางท่าน”

6โยชูวากล่าวกับบรรดาปุโรหิตว่า

“ จงห้ามหีบพันธสัญญานำพวกเราข้ามแม่น้ำเถิด”

พวกเขาจึงยกหีบพันธสัญญานำหน้าเหล่าประชากรไป

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า

“ วันนี้เราจะเช็ดชูเจ้าในสายตาของอิสราเอลทั้งปวง

เขาจะได้รู้ว่าเราอยู่กับเจ้าเหมือนที่เราอยู่กับโมเสส

8จงสั่งปุโรหิตที่ห้ามหีบพันธสัญญาว่า

‘เมื่อท่านทั้งหลายมาถึงริมแม่น้ำจอร์แดน จงก้าวไปยืนอยู่ในแม่น้ำ’”

9โยชูวากล่าวแก่ชนอิสราเอลว่า

“ จงมาฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเถิด

10วันนี้ท่านจะได้ทราบโดยแน่แท้ว่าพระเจ้า

ผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้นทรงอยู่ท่ามกลางท่าน

และพระองค์จะทรงขับไล่ชาวคานาอัน ชาวฮิตไทต์ชาวฮีไวต์ ชาวเปริสซี

² 3:4 * ป ร ะ ม า ณ 900 เ ม ต ร

ชาวเกอร์กาซี ชาวอาโมไรต์และชาวเยบสออกไปต่อหน้าท่านอย่างแน่นอน
11 ดูเถิด

หีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งมวลพิภพจะนำท่านทั้งหลายข้ามแม่น้ำไป 12 บัดนี้จึงเลือกชายสิบสองคน³จากแต่ละตระกูลของอิสราเอล

ตระกูลละคน 13 ทันทึที่เท้าของปุโรหิต

ผู้ห้ามหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งมวลพิภพแต่แม่น้ำจอร์แดน น้ำจะหยุดไหลลงและตั้งขึ้นเป็นพะเนิน

14 ฉะนั้นเมื่อเหล่าประชากรหรือค่ายเพื่อข้ามแม่น้ำจอร์แดน

บรรดาปุโรหิตก็ห้ามหีบพันธสัญญานำหน้าพวกเขาไป”

15 ฉะนั้นเป็นเหตุเกือบเกี่ยว แม่น้ำจอร์แดนล้นตลิ่งทุกด้าน

แต่ทันทึที่เท้าของปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาแตะผิวหนังน้ำตรงริมแม่น้ำ

16 โดยฉับพลันเหนือแม่น้ำขึ้นไปไกลถึงบริเวณเมืองอาดัมโกลัสคาราน

น้ำเริ่มรวมตัวพุ่งขึ้น ส่วนสายน้ำใต้จุดนั้นไหลลงทะเลอาราบาห์ (ทะเลเกลือ)⁴

จนสายน้ำขาดจากกัน เหล่าประชากรจึงข้ามไปขึ้นฝั่งที่ตรงข้ามเมืองเยรีโค

17 ปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยืนอยู่ตรงพื้นแห่งกลางแม่น้ำจอร์แดนรอจนประชากรข้ามไปครบทุกคน

หินอนุสรณ์

4 เมื่อเหล่าประชากรข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหมดทุกคนแล้ว

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า

2” จึงคัดเลือกชายสิบสองคนจากเหล่าประชากรตระกูลละคน

3 และสั่งพวกเขาให้ยกก้อนหินมาสิบสองก้อนจากกลางแม่น้ำจอร์แดนตรงที่เหล่าปุโรหิตยืนและตั้งไว้ ณ สถานที่ซึ่งเจ้าจะไปตั้งค่ายพักอยู่ค่าวันนี้”

³ 3:12 * หน้าทีของเขาที่มีอธิบายไว้ในบทที่ 4 ข้อ 2-7

⁴ 3:16 * หรือ ทะเลเกลือ

4โยชูวาจึงเรียกชายสิบสองคนนั้นซึ่งคัดเลือกจากชนอิสราเอลตระกูลละคนมา
5แ ล ะสั่งว่า

“ จ ง ออกไปกลางแม่น้ำจอร์แดนตรงที่หีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า
+พระเจ้าของท่านตั้งอยู่ แล้วแบกหินขึ้นปามาคนละก้อน

ต า ม จ ำ น ว น ต ร ะกูลต่างๆ ของอิสราเอล หนึ่งสำหรับตระกูลหนึ่ง
6เพื่อเป็นอนุสรณ์ท่ามกลางพวกท่าน ในอนาคตเมื่อลูกหลานของท่านถามว่า

‘ หินอนุสรณ์เหล่านี้มีความหมายอะไร’ 7จงบอกพวกเขา

ว่าแม่น้ำจอร์แดนแยกออกต่อหน้าหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เมื่อหีบข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็แยกขาดจากกัน

หินเหล่านี้จะเป็นอนุสรณ์ เตือนใจชนอิสราเอลตลอดไป”

8ชนอิสราเอลก็กระทำตามที่โยชูวาสั่ง

เ ข า ขนหินสิบสองก้อนจากกลางแม่น้ำจอร์แดนก้อนหนึ่งสำหรับตระกูลหนึ่ง
ตั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโยชูวาไว้ ยกมาวางลง ณ

สถานที่ตั้งค่ายพักแรมของพวกเขาคืนวันนั้น

9โยชูวาให้นำหินสิบสองก้อนจากกลางแม่น้ำ

บริเวณที่ปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญายืนอยู่นั้นมาตั้งไว้

และหินเหล่านั้นยังคงอยู่ที่นั่น จวบจนทุกวันนี้

10ปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญายืนอยู่กลางแม่น้ำ

ตราบจนเหล่าประชากรกระทำครบถ้วนทุกอย่างตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบ
ัญชาโยชูวา เช่นดังที่โมเสสได้กำชับโยชูวา เหล่าประชากรรีบรุดข้ามแม่น้ำไป

11เมื่อข้ามครบทุกคนแล้ว

ประชากรพากันมองดูปุโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ขึ้นจา
กแม่น้ำ 12ชนตระกูลรูเบน กาด และมนัสเสห์ครึ่งตระกูล คาดอาวูธ

นำหน้าชนอิสราเอลไป ดังที่โมเสสได้สั่งพวกเขาไว้ 13ร ำ ว 40,000 คน

จับอาวุธออกรบต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ บุกรไปยังที่ราบแห่งเยรีโค

14วันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเชิดชูโยชูวาต่อหน้าปวงชนอิสราเอล

เขาทั้งหลายยำเกรงโยชูวาตลอดชั่วชีวิตของท่านเหมือนที่เคยยำเกรงโมเสส

15แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสแก่โยชูวาว่า

16” จงสั่งป้โรหิตผู้ห้ามหีบบรรจุกฎเกณฑ์แห่งพันธสัญญาให้ขึ้นจากแม่น้ำจอร์แดน” 17โยชวาก็ออกคำสั่งแก่ป้โรหิตว่า “ จงขึ้นมาจากแม่น้ำจอร์แดน”

18ป้โรหิตจึงห้ามหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ขึ้นจากแม่น้ำทันทีที่เท้าของเขาทั้งหลายแตะพื้นตลิ่ง สายน้ำก็ไหลกลับลงท่วมตลิ่งดังเดิม

19ในวันที่สิบของเดือนแรก

เหล่าประชากรข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปตั้งค่ายพักแรมที่กิลกาลชิดเขตด้านตะวันออกของเมืองเยรีโค

20โยชวาก็ให้ตั้งหินสิบสองก้อนที่ยกมาจากแม่น้ำจอร์แดนนั้นไว้ที่กิลกาล

21ท่านกล่าวแก่ชนอิสราเอลว่า “ ในอนาคตเมื่อลูกหลานของท่านถามว่า ‘ ก้อนหินเหล่านี้มีความหมายอะไร’

22จงบอกเขาว่า’ เป็นอนุสรณ์ที่อิสราเอลเดินบนพื้นดินแห่งข้ามแม่น้ำจอร์แดน ’ 23เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงบันดาลให้แม่น้ำแห้งเพื่อพวกเราจะข้ามไปได้

เหมือนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเคยทำมาแล้วที่ทะเลแดง

24ทั้งนี้เพื่อชาวโลกทั้งมวลจะรู้จักว่าพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+นั้นทรงอำนาจ

และเพื่อท่านทั้งหลายจะยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านตลอดไป”

พิธีสูหนัดที่กิลกาล

5 เมื่อบรรดาประมุขชาวอามโรไรต์ทางฟากตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน

และบรรดาประมุขชาวคานาอันตามชายฝั่งทะเล

ได้ยื่นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบันดาลให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งเพื่อให้ประชากร

อิสราเอลข้ามไปได้ ก็พากันหวาดหวั่นขวัญกระเจิง
ไม่กล้าเผชิญหน้ากับอิสราเอล
2 ในครั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงตรัสกับโยชูวาว่า” จงลับหินเป็นมิดเพื่อประ
กอบพิธีสุหนัต์ให้ชนอิสราเอลอีกครั้ง”
3 โยชูวาจึงทำมิดหินและให้ชนอิสราเอลเข้าสุหนัต์ที่กิเบธอะฮาราโลท⁵
4 ที่ทำเช่นนี้เนื่องจากคนทั้งหมดที่ออกมาจากอียิปต์
คือชายในวัยที่ออกรบได้ทุกคน
ล้วนเสียชีวิตในถิ่นกันดารหลังออกมาจากอียิปต์
5 คนทั้งปวงที่ออกมาล้วนได้เข้าสุหนัต์
ส่วนคนทั้งปวงที่เกิดในถิ่นกันดารระหว่างทางจากอียิปต์ยังไม่ได้เข้าสุหนัต์
6 ชนอิสราเอลสัญจรรออยู่ในถิ่นกันดารตลอด 40 ปี
ตราบจนชายทุกคนที่อยู่ในวัยที่ออกรบได้เมื่อออกมาจากอียิปต์ได้เสียชีวิตหมด
แล้ว เนื่องจากพวกเขาไม่ได้เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปฏิญาณไว้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เห็นดินแดนอันอุดม
ด้วยน้ำนมและน้ำผึ้งที่ทรงสัญญาไว้ต่อบรรพบุรุษของเขา
7 บัดนี้โยชูวาจึงทำพิธีสุหนัต์ให้บุตรชายของพวกเขาที่โตพอจะสืบแทนบิดาขอ
งตน เนื่องจากระหว่างทางคนเหล่านี้ยังไม่ได้รับสุหนัต์
8 หลังจากประชากรทั้งหมดเข้าสุหนัต์แล้ว ก็พักอยู่ในค่ายจนหายเป็นปกติ
9 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า
“ วันนี้เราได้กลิ้งความอัปยศแห่งอียิปต์ออกไปพ้นจากเจ้าแล้ว”
สถานที่นั้นจึงได้ชื่อว่ากิกลาก⁶ ตราบจนทุกวันนี้

พิธีปลุก

⁵ 5:3 * แปลว่า “ เนินเขาแห่งหนึ่งปลายองคชาติ”

⁶ 5:9 * หรือ “ กลิ้ง (อ อ ก ไ ป)”

10 ขณะตั้งค่ายพักอยู่ที่กิลกาล ณ ที่ราบเยรีโคนั้น
ชนอิสราเอลได้ฉลองปีสกาในเย็นวันที่สิบสี่ของเดือนนั้น 11 วันรุ่งขึ้นนั่นเอง
พวกเขาได้รับประทานพืชผลจากดินแดนนั้น คือขนมปังไม่ใส่เชื้อและข้าวคั่ว
12 หลังจากนั้น ไม่มีมานาซึ่งเป็นอาหารตกลงมาอีกเลย
ตั้งแต่นั้น ไม่มีมานาให้ชนอิสราเอลอีก
เขาทั้งหลายจึงเลี้ยงชีพด้วยพืชผลจากแผ่นดินคานาอัน

บริเวณคักดีสิทธี

13 ขณะที่โยชูวาอยู่ใกล้เยรีโค มีชายคนหนึ่งถือดาบยืนอยู่ตรงหน้า
โยชูวาจึงก้าวเข้าไปหา ถามว่า “ ท่านเป็นมิตรหรือเป็นศัตรู”
14 ผู้นั้นตอบว่า “ เรามาในฐานะจอมทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้า+”
โยชูวาจึงหมอบซบหน้า ลงกับพื้นด้วยความเคารพยำเกรงและกล่าวว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้า⁷ มีบัญชาประการใดกับผู้รับใช้ของพระองค์หรือ”
15 จอมทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตอบว่า “ จงถอดรองเท้าออก
เพราะที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่คักดีสิทธี” โยชูวาก็ปฏิบัติตาม

เยรีโคถูกทำลาย

6

ประตูเมืองเยรีโคถูกปิดแน่นหนาไม่อนุญาตให้ผู้ใดเข้าออกเลยเนื่องมาจากชาว
อิสราเอล 2 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า “ เราได้มอบเมืองเยรีโค
บรรดาประมุขและนักรบไว้ในมือเจ้า
3 จงเดินขบวนรอบเมืองหนึ่งรอบพร้อมด้วยเหล่านักรบถืออาวุธ
จงทำเช่นนั้นเป็นเวลาหกวัน
4 ให้ปุโรหิตเจ็ดคนถือเขาแกะเดินนำหน้าหีบพันธสัญญา

⁷ 5:14 * หรือเจ้านาย

ในวันที่เจ็ดจึงเดินรอบเมืองเจ็ดครั้ง ให้ปุโรหิตทั้งเจ็ดนั้นเป่าเขา
5และเมื่อได้ยินเสียงเขาสัตว์ดังยาว ให้ประชากรทั้งปวงให้ร้องเสียงดัง
แล้วกำแพงเมืองก็จะโค่นทลาย จากนั้นให้ประชาชนบุกเข้าเมืองทุกทิศทาง”
6โยชูวาบุตรนูนจึงเรียกชุมนุมปุโรหิต สั่งว่า
“ จงห้ามหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+โดยมีปุโรหิต 7
คนถือเขาแกะเดินนำหน้า” 7แล้วท่านสั่งประชากรว่า
“ จงเดินขบวนรอบเมือง โดยมีกองคุ่มกันติดอาวุธพร้อม
นำหน้าหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+”
8เมื่อโยชูวาสั่งประชากรเรียบร้อยแล้วปุโรหิตทั้งเจ็ดถือเขาแกะเจ็ดคันต่อเบื้อง
พระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+เดินนำหน้าพลางเป่าเขาแกะไปโดยมีหีบพันธสัญญา
ของ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามมา
9กองคุ่มกันถืออาวุธเดินนำหน้าปุโรหิตผู้เป่าเขา
และมีกองคุ่มกันระวังหลังท้ายขบวนหีบพันธสัญญา
เสียงเป่าเขาแกะดังตลอดเวลา 10แต่โยชูวาได้กำชับประชากรไว้แล้วว่า
“ อย่าให้ร้อง อย่าส่งเสียง อย่าเอ่ยออกมาแม้แต่สักคำเดียว
จนถึงวันที่ข้าพเจ้าสั่งให้ให้ร้อง จึงให้ร้อง”
11ดังนั้นหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ถูกแห่ไปรอบเมืองวันละครั้ง
หลังจากนั้นทุกคนต่างกลับเข้าค่ายและค้างคืนที่นั่น
12วันรุ่งขึ้นโยชูวาตื่นแต่เช้า
ปุโรหิตห้ามหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+13ปุโรหิตเจ็ดคนถือเขาแกะ
เจ็ดคันเป่าเขาแกะเดินนำหน้าขบวนหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+
นำกรรบานขบวนกองคุ่มกันตามหลังหีบพันธสัญญาขณะเสียงเขาแกะดังอยู่
14ในวันที่สองพวกเขายังคงเดินรอบเมืองหนึ่งครั้งแล้วกลับไปยังค่ายพัก
เขาทำเช่นนี้อีก 6 วัน 15เช้าตรู่ของวันที่เจ็ดเขาเดินรอบเมืองแบบเดียวกันอีก
แต่คราวนี้มีไช่เพียงครั้งเดียว หากถึง 7 ครั้ง 16ในรอบที่เจ็ด
ขณะที่ปุโรหิตเป่าเขาแกะ โยชูวาสั่งเหล่าประชากรว่า “ จงให้ร้อง

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงมอบเมืองนี้ให้เราแล้ว

17ทั้งเมืองกับทุกอย่างในเมืองต้องพลีถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ ยกเว้นราหับหญิงโสเภณีและทุกคนในบ้านของนางให้ไว้ชีวิต

เพราะนางช่วยซ่อนตัวคนสอดแนมของเรา

18อย่ารีบข่าวของใดๆทั้งสิ้นเพราะจะต้องทำลายทุกอย่างให้หมด

หาไม่แล้วทั่วทั้งค่ายอิสราเอลจะต้องเดือดร้อนและถึงแก่หายนะ19แต่บรรดาภา

ชนะใช้สอยที่ทำจากเงิน ทอง ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก

จงนำมายังพระคลังของพระเจ้าเพื่อถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+”

20เมื่อประชากรได้ยินเสียงเป่าเขา ก็โห่ร้องสุดเสียง

กำแพงเมืองเยรีโคก็พังครืนลงมาชนอิสราเอลบุกเข้ายึดเมือง

21พวกเขาพลีอุทิศเมืองนั้นให้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+และทำลายสิ่งมีชีวิตทุกอย่างในเมืองนั้นไม่ว่าชาย หรือหญิง ผู้เฒ่าหรือเด็ก วัว แกะ และลา

ช่วยเหลือนางราหับ

22โยชูวาสั่งคนสอดแนมสองคนนั้นว่า “ จงไปที่บ้านของหญิงโสเภณี

ช่วยนางกับคนของนางออกมาตามที่เจ้าสัญญากับนางไว้ “

23คนทั้งสองที่ได้ไปสอดแนมจึงเข้าไปหานาง ราหับ พ่อแม่

พี่น้องและคนของนางทั้งหมด พาออกมาทั้งครอบครัวให้ไปพักอยู่นอกค่าย

พักแรมของอิสราเอล 24แล้วชนอิสราเอลก็เผาเมืองกับสิ่งของทุกอย่าง

ยกเว้นภาชนะเงิน ทอง ทองสัมฤทธิ์ และเหล็ก

ซึ่งเก็บไว้ในคลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

25แต่โยชูวาได้ไว้ชีวิตราหับหญิงโสเภณี ครอบครัวและคนของนาง

เพราะนางได้ซ่อนตัวคนสอดแนมซึ่งโยชูวาส่งไปเมืองเยรีโค

นางอาศัยอยู่ในหมู่ชนอิสราเอลตราบนานทุกวันนี้

คำแข่งสถาปเมืองเยรีโค

26ในครั้งนั้นโยชูวาประกาศแข่งว่า

” ผู้ใดที่จะมาปฏิสังขรณ์เมืองเยรีโคก็ให้ผู้นั้นได้รับคำสาปแช่งเฉพาะพระพักตร์
ร้องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ดังนี้ ผู้ใดทำการวางฐานราก
บุตรหัวปีของผู้นั้นจะเสียชีวิต ผู้ใดติดตั้งประตูเมือง
บุตรสุดท้องของผู้นั้นจะเสียชีวิต⁸

27เช่นนี้แหละองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงสถิตกับโยชูวา
ชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วแผ่นดิน

บ ำ ป ข อ ง อ ำ ค ำ น

7 แต่ชนอิสราเอลไม่สัตย์ซื่อเกี่ยวกับของที่ต้องพลี⁹ อากานบุตรคารมี
ผู้เป็นบุตรของคิมรี¹⁰ ผู้เป็นบุตรของเศราห์ ตระกูลยูดาห์ได้เก็บงำบางสิ่งไว้
ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+จึงทรงพระพิโรธอิสราเอล
2ครั้งนั้น

โยชูวาส่งคนจากเยรีโคไปเมืองอัยซึ่งอยู่ใกล้เบธอาเวนทางทิศตะวันออกของ
เบธเอลและสั่งพวกเขาว่า “ จงไปสืบดูสภาพแถบนั้น”

ดังนั้นพวกเขาจึงไปสอดแนมเมืองอัย 3พวกเขากลับมารายงานโยชูวาว่า

“ เป็นเมืองเล็กๆใช้คนของเราสักสองสามพันคนไปตีก็พอ

ไม่จำเป็นต้องยกพลทั้งหมดไปที่นั่น” 4จึงมีทหารออกไป 3,000 คน

แต่ต้องแตกพ่ายหนีจากชาวเมืองอัย 5คนอิสราเอลราว 36 ค น

ถูกฆ่าตายขณะบุกเข้าตีเมือง และอีกจำนวนมากถูกชาวเมืองอัย

⁸ 6:26 * เหตุการณ์เป็นไปตามคำแข่งสาปดูใน 1 พ ก ษ .16:34

⁹ 7:1 * คำนี้ในภาษาฮีบรูหมายถึง

สิ่งของหรือบุคคลที่ถวายแด่พระเจ้าแล้วไม่อาจเรียกคืนได้มักจะต้องทำลายให้
หมดสิ้นไปเช่นเดียวกับข้อ 11,12,13 แล ะ 15

¹⁰ ** หรือ คัปปิตี ดูเทียบใน 1พ ศ ด .2:6

ไล่ฆ่าฟันจากประตูเมืองถึงเหมืองหิน¹¹

กองทัพอิสราเอลก็จิตใจระทอท้อขวัญเสียไป

6 โยชูวาจึงฉีกเสื้อผ้าหมอบซบหน้าลงกับพื้นเบื้อง

หน้าหีบขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จนถึงเวลาเย็น

บรรดาผู้อาวุโสแห่งอิสราเอลก็กระทำเช่นกัน และไปรยฝุ่นใส่ศีรษะของตน

7 โยชูวากราบทูลว่า “ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด

ไฉนจึงทรงนำเหล่าประชากรนี้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน

มาสู่เงื้อมมือชาวอาโมไรต์ให้เขาเช่นฆ่า?

พวกข้าพระองค์น่าจะพึงพอใจที่จะอาศัยฝั่งข้างโน้นของแม่น้ำจอร์แดน

8 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ควรจะทำประการใดดี

ในเมื่ออิสราเอลพ่ายหนีศัตรูมาเช่นนี้?

9 ชาวคานาอันและชนชาติใกล้เคียงได้ฟังเรื่องนี้

ก็จะมารุมกวาดล้างข้าพระองค์ทั้งหลายให้สิ้นชื่อไปจากแผ่นดิน

และจะเกิดอะไรขึ้นกับพระนามยิ่งใหญ่ของพระองค์?”

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า

“ จงลุกขึ้นเจ้าหมอบซบหน้าอยู่กับพื้นทำไม? 11 อิสราเอลได้กระทำบาป

ฝ่าฝืนพันธสัญญาของเราซึ่งบัญชาให้เขาปฏิบัติ พวกเขาชุกซอนของที่ต้องพลี

เขาขโมยและโกหก เก็บงำสิ่งเหล่านั้นไว้กับของส่วนตัว

12 ด้วยเหตุนี้เองชนชาติอิสราเอลจึงไม่สามารถต่อกรกับศัตรู

ต้องพ่ายหนีเพราะถูกหมายหัวให้ถึงแก่พิณาศ เราจะไม่อยู่กับพวกเจ้าอีกต่อไป

เว้นเสียแต่เจ้าทั้งหลายได้ทำลายของที่ต้องพลีซึ่งเราสั่งให้ขจัดออกไปเสีย

อ น 13 ไปเถิด ไปชำระเหล่าประชากรให้บริสุทธิ์ สั่งพวกเขาว่า

‘ จงชำระตนให้บริสุทธิ์เตรียมตัวสำหรับวันรุ่งขึ้น

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า

¹¹ 7:5 * หรือ เซบาริม

‘ มีสิ่งต้องพลีอยู่ท่ามกลางเจ้า อิสราเอลเอ๋ย
เจ้าจะไม่สามารถต่อกรกับศัตรูจนกว่าจะได้กำจัดสิ่งนั้นไปเสีย 14 วันพรุ่งนี้
จงรายงานตัวที่ละตระกูล ตระกูลที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงระบุ
จงออกมาข้างหน้าที่ละสกุล สกุลที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงระบุ
จงออกมาข้างหน้าที่ละครอบครัว ครอบครัวที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงระบุ
จงออกมาข้างหน้าที่ละคน 15 ผู้ที่ถูกจับได้ว่ามีของต้องพลี
จะถูกเผาทำลายด้วยไฟ พร้อมทั้งข้าวของทุกอย่างของเขา
เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
กระทำการที่น่าอัปอายในอิสราเอล’ ”

16 เช้าตรู่วันรุ่งขึ้นโยชูวาจึงให้ชนอิสราเอลออกมาข้างหน้าที่ละตระกูล
ตระกูลยูดาห์ถูกระบุ 17 สกุลต่างๆของยูดาห์ออกมาข้างหน้า จับได้สกุลเศราห์
ครอบครัวต่างๆ ของเศราห์ออกมาข้างหน้า
จับได้ครอบครัวคิมรี¹² 18 โยชูวาให้ครอบครัวคิมรีออกมาทีละคน
จับได้อาคานบุตรคารมี ซึ่งเป็นบุตรคิมรี ซึ่งเป็นบุตรเศราห์แห่งตระกูลยูดาห์
19 โยชูวาจึงกล่าวกับอาคานว่า

“ ลูกเอ๋ยจงถวายเกียรติแด่พระเยโฮวาห์¹³ พระเจ้าแห่งอิสราเอล
และถวายสรรเสริญพระองค์¹⁴ บอกเราเถิดว่าเจ้าทำอะไรลงไป
อย่าปิดบังไว้เลย” 20 อาคานตอบว่า

“ เป็นความจริงที่ข้าพเจ้าได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
21 ในกองของที่ริบมาได้ ข้าพเจ้าเห็นเสื้อชุดสวยงามจากบาบิโลน เงินหนัก
200 เ ช เ ค ล ¹⁵ และทองแท่งหนัก 50 เ ช เ ค ล ¹⁶ ข้าพเจ้าอยากได้

¹² 7:17 * หรือ คับดี

¹³ 7:19 * เป็นคำกำชับให้บอกความจริง

¹⁴ 7:19 ** หรือ สารภาพผิดเสีย

¹⁵ 7:21 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 ก ก

จึงนำมาฝังไว้ใต้พื้นในเต็นท์ของข้าพเจ้า เงินฝังไว้ใต้สุด”

22โยชูวาจึงส่งคนไป พวกเขาวิ่งไปที่เต็นท์ของอาคาน

พบของซ่อนอยู่ตามที่อาคานบอก เงินฝังอยู่ใต้สุด

23เขานำของเหล่านั้นจากเต็นท์มายังโยชูวาและปวงชนอิสราเอล

วางลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า 24โยชูวากับชนอิสราเอลทั้งปวงจึงนำอาคาน

บุตรเศราห์ เงิน เสื้อชุด ทองแท่ง บรรดาบุตรชายและบุตรสาวของเขา วัว ลา

แกะ เต็นท์ และสมบัติทุกอย่างของเขาไปยังหุบเขาอาโคร์ 25โยชูวากล่าวว่า

“ เหตุไฉนเจ้าจึงนำภัยพิบัติมาสู่พวกเรา?

วันนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำภัยพิบัติมาสู่เจ้า”

แล้วบรรดาชาวอิสราเอลเอาหินขว้างใส่คนเหล่านั้นจนตายและเผาไร้งของพว

ก เ ข า 26เอาหินสุมทับอาคานเป็นพะเนิน ซึ่งยังคงอยู่ตราบทุกวันนี้

สถานที่นั้นจึงได้ชื่อว่าอาโคร์¹⁷ ตราบเท่าทุกวันนี้

แล้วพระพิโรธเกรี้ยวกราดขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็สงบลง

พิชิตเมืองอัย

8 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับโยชูวาว่า “ อย่ากลัว อย่าท้อใจ

จงยกพลทั้งหมด โจมตีเมืองอัยเถิด เราได้มอบประมุขแห่งอัย

ประชาชนของเขา เมืองของเขาและแผ่นดินของเขาไว้ในมือเจ้า

2เจ้าจะกระทำแก่เมืองอัย

และประมุขของเขาเหมือนที่ทำแก่เยรีโคและประมุขแห่งเมืองนั้น

แต่ครั้งนี้เจ้าจะริบข้าวของและฝูงสัตว์เป็นของตนได้ จงชุมนุมโจมตีที่ท้ายเมือง”

3โยชูวากับกองทัพทั้งหมด จึงเคลื่อนเพื่อเข้าโจมตีเมืองอัย

ท่านส่งนักรบชั้นยอด 30,000 คนออกไปในยามค่ำคืน 4และสั่งว่า

¹⁶ 7:21 ** ป ร ะ ม า ณ 575 กรัม

¹⁷ 7:26 * หรือ หุบเขาแห่งภัยพิบัติ

“ จงฟังคำสั่งให้ถึถ้วน พวกท่านจะชุมนุมกำบังอยู่หลังเมือง
อย่าให้คลาดจากบริเวณนั้น ทุกคนต้องเตรียมพร้อม
5ข้าพเจ้ากับคนอื่นทั้งหมดจะรุกเข้าเมือง
ชาวเมืองอัยจะออกมาต่อสู้เหมือนครั้งก่อน เราจะถอยหนี 6พวกเขาจะรุกไล่เรา
จนเราล่อพวกเขาออกมานอกเมืองกันทุกคน
เขาคงจะบอกกันว่า’ อิสราเอลถอยหนีเหมือนครั้งก่อน’
7แล้วพวกท่านจงออกจากที่กำบังบุกเข้ายึดเมือง
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือพวกท่าน
8พอยึดเมืองได้ จงจุดไฟเผาเมือง ทำตามพระบัญชาขององค์
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจงปฏิบัติตามคำสั่งของเราอย่างเคร่งครัด”
9พวกเขาจึงยกทัพออกมาในคืนวันนั้น
และชุมนุมอยู่ในที่กำบังระหว่างเมืองเบธเอลกับด้านตะวันตกของเมืองอัย
ส่วนโยชูวายังคงค้างค้ำคืนอยู่กับเหล่าป ร ะ ช า ก ร
10เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น โยชูวาระดมพลออกเดินทางไปยังเมืองอัย
พร้อมด้วยบรรดาผู้นำแห่งอิสราเอล
11กองกำลังทั้งหมดที่อยู่กับโยชูวายกมาถึงหน้าเมือง
ตั้งค่ายที่ด้านเหนือของเมือง
โดยมีหุบเขาคั่นระหว่างพวกเขากับเมือง12โยชูวาจัดทหารราวห้าพันคน
ชุมนุมอยู่ระหว่างเบธเอลกับอัย ทางด้านตะวันตกของเมืองอัย
13ให้กำลังพลประจำที่คือพวกที่อยู่ในค่ายประจำที่ด้านเหนือของเมือง
ก อ ง ก ำ ลั ง ที่ ชุ ม ม อ ยู ่ พ ร ะ จ ำ ท ำ ง ต ะ ว ัน ต ก ข อ ง ม ี อ ง ค ี น นั น โยชูวาไปยังหุบเขา
14เมื่อประมุขแห่งอัยเห็นเช่นนี้
จึงยกพลทั้งหมดรีบรุดออกมาตั้งแต่เช้าตรู่เพื่อประจันหน้ากับอิสราเอลตรงหน้า
อาราบาห์ แต่ไม่ได้เฉลียวใจว่ามีกองกำลังชุมนุมอยู่ที่หลังเมือง
15โยชูวากับอิสราเอลทั้งปวงยอมถอยร่นต่อหน้าพวกอัย
ถอยหนีไปทางถิ่นกันดาร16ชายชาวอัยทั้งหมดถูกส่งไปรุกไล่โยชูวา

และถูกล่อออกไปจากเมือง

17 ไม่มีชายสักคนเดียวหลงเหลืออยู่ในเมืองอัยหรือเบธเอล

ไปตามล่าอิสราเอลกันหมด และประตูเมืองก็เปิดทิ้งไว้

18 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับโยชูวาว่า

“ จงชี้ปลายหอกในมือเจ้าไปทางเมืองอัย เราจะมอบเมืองนี้ไว้ในมือเจ้า”

โยชูวาก็ยื่นหอกชี้ไปทางเมืองอัย 19 ทันทีที่ทหารซึ่งชุมนุมอยู่เห็นเช่นนั้น

ก็ตรงรี่บุกเข้าไปในเมืองและจุดไฟเผาเมืองอย่างรวดเร็ว

20 ชาวเมืองอัยหนีวหลังกลับมาดู เห็นควันโขมงขึ้นจากเมืองเต็มท้องฟ้า

แต่ไม่รู้จะหนีเล็ดลอดไปทางใด

เพราะทหารอิสราเอลซึ่งกำลังหนีไปยังถิ่นกันดาร

หวนกลับมาประจันหน้ากับพวกตน

21 ด้วยว่าเมื่อโยชูวากับอิสราเอลทั้งปวงเห็นกองกำลังที่ชุมนุมอยู่ยึดเมืองได้และค

วันโขมงขึ้นจากเมือง ก็หวนกลับมาเล่นงานชาวเมืองอัย

22 กองกำลังที่ชุมนุมอยู่ก็ออกมาตีชนาบ ชาวเมืองอัยตกอยู่ในวงล้อม

ถูกฆ่าตายเสียสิ้น ไม่มีสักคนรอดชีวิตหรือตกเป็นเชลย

23 ยกเว้นประมุขแห่งอัยซึ่งถูกคุมตัวมาพบโยชูวา

24 เมื่ออิสราเอลฆ่าฟันชาวอัยทุกคนนอกเมืองเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ก็กลับมาสังหารทุกคนที่เหลือรอดอยู่ในเมือง

25 เป็นอันว่าชายหญิงชาวเมืองอัยทั้งหมด 12,000 คน

ถูกกวาดล้างไปในวันนั้น

26 เพราะโยชูวามีได้ลัดมือซึ่งชูหอกชี้ไปทางเมืองอัยเลย ตราบ

จนชาวเมืองอัยทั้งหมดถูกฆ่าตาย

27 ทหารอิสราเอลได้กวาดต้อนฝูงสัตว์และยึดทรัพย์สินจากเมืองนั้นเก็บไว้เป็น

ของตน ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งโยชูวาไว้

28 เป็นอันว่าโยชูวาได้เผาเมืองอัยทำให้กลายเป็นซากปรักหักพัง

ที่ทิ้งร้างไว้ตราบนานทุกวันนี้ 29 โยชูวาจับประมุขแห่งอัยแขวนไว้บนต้นไม้

จนถึงเวลาเย็นเมื่อดวงอาทิตย์ลับ

ท่านปลดร่างนั้นลงมาโยนไว้หน้าประตูเมืองให้สุนัขกินกลบร่างนั้นเป็นกอง
พะเนินซึ่งยังคงอยู่ตราบทุกวันนี้

การรื้อฟื้นพันธสัญญาที่ภูเขาเอบาล

30แล้วโยชูวาก่อแท่นบูชาถวายพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ภูเขาเอบา

ล 31ตามที่โมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้กำชับชนอิสราเอลไว้

โยชูวาก่อแท่นบูชา

ขึ้นตามที่บันทึกไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติของโมเสสคือก่อด้วยก้อนหิน

ซึ่งไม่เคยถูกสกัดหรือสลักด้วยเครื่องมือเหล็กเลย

แล้วพวกเขาถวายเครื่องเผาบูชา

และเครื่องสันติบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าบนแท่นบูชา

32ต่อหน้าประชาชนอิสราเอล

โยชูวาคัดลอกบทบัญญัติของโมเสสดังที่บันทึกไว้ขึ้นลงบนก้อนหิน

33ปวงชนอิสราเอล คนต่างด้าวและพลเมืองกับบรรดาผู้อาวุโส

เจ้าหน้าที่และผู้วินิจฉัยยืนอยู่สองฟากของหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

หันหน้าเข้าหาปุโรหิต ชนเลวีผู้หามหีบ ครึ่งหนึ่งยืนอยู่หน้าภูเขาเกริซิม

อีกครั้งหนึ่งยืนอยู่หน้าภูเขาเอบาลตามที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้าได้กำชับไว้

ก่อนหน้า เมื่อกล่าวและให้พรประชากรอิสราเอล

34จากนั้น โยชูวาอ่านข้อความทั้งหมดในบทบัญญัติ

คือคำอวยพรและคำแช่งสาปตามที่เขียนไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติ

35ไม่มีสักคำเดียวที่โมเสสได้กำชับไว้

ซึ่งโยชูวามีได้อ่านต่อหน้าชุมนุมชนอิสราเอล ซึ่งรวมทั้งผู้หญิงกับเด็ก

และคนต่างด้าวผู้อาศัยท่า ม ก ล ำ ง พ ว ก เ ข า

อุบายของชาวกิเบโอน

9 เมื่อประมุขทั้งหลายทางตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน ได้แก่ ประมุขชาติต่างๆ
ในดินแดนเทือกเขา ตามเชิงเขาด้านตะวันตก
ตามชายฝั่งทะเล¹⁸ไปจนถึงเลบานอน (คือบรรดาประมุขชาวฮิตไทต์อามไรต์
คานาอัน เปริสซี ฮีไวต์ และเยบุส) ได้ยินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้
2 พวกเขาพากันรวมทัพ เพื่อทำศึกกับโยชูวาและชนอิสราเอล
3 แต่เมื่อประชาชนในกิเบโอนได้ยินถึงสิ่งที่โยชูวาได้กระทำแก่เยรีโคและอัย
4 กิวาง อุบายส่งทูตมาพบโยชูวา
5 บันทุกกระสอบขาดๆกับถุงเหล้าองุ่นคร่ำคร่าปูปะบนหลังลา
6 พวกเขาแต่งกายเก่าชะมุกชะมอม สวมรองเท้าสึก
ส่วนขนมปังซึ่งเป็นเสบียงของเขาก็แห้งขึ้นรา
7 เมื่อทูตเหล่านั้นมาถึงค่ายพักอิสราเอลที่กิลกาล
ก็แจ้งแก่โยชูวากับชาวอิสราเอลว่า “ พวกข้าพเจ้ามาจากแดนไกล
ขอท่านทำสัญญาไมตรีกับเรา” 8 ชาวอิสราเอลตอบชาวฮีไวต์เหล่านี้ว่า
“ พวกท่านอาจจะอาศัยอยู่ในละแวกนี้ เราจะทำสัญญา
ไมตรีกับพวกท่านได้อย่างไร?” 9 พวกเขากล่าวกับโยชูวาว่า
“ เราเป็นผู้รับใช้ของท่าน” โยชูวาถามว่า “ พวกท่านเป็นใคร?
มาจากที่ไหน?” 10 เขาตอบว่า “ ผู้รับใช้ของท่านมาจากดินแดนไกลโพ้น
ได้ยินกิตติศัพท์ความยิ่งใหญ่แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน
และสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์ 10 ต ล อ ด จ น สิ่งที่ทรงกระทำแ
ก่ประมุขสององค์ของชาวอามไรต์ทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนคือสิโ
หนแห่งเฮชบอนและโ อ ก แห่งบาซานผู้ครอบครองในอัชทาโรท
11 ผู้อาวุโสและประชากรของพวกข้าพเจ้า
จึงแนะนำให้เตรียมเดินทางไกลมาขอสวามิภักดิ์ต่อท่าน เพื่อจักเป็นไมตรีกัน
12 ขนมปังนี้ยังอุ่นอยู่เมื่อพวกข้าพเจ้าเดินทางมา

¹⁸ 9:1 * หรือ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

แต่เดี๋ยวนี้แห่งกรังและขึ้นราดงที่ท่านเห็น 13ถุงเหล่านี้ก็ใหม่ๆ

แต่ตอนนี้สักหมด

เสื้อผ้ารองเท้าของพวกเขาเข้าก็เก่าคร่ำคร่าเพราะร้อนแรมมาไกลมาก”

14ชนอิสราเอลลองชิมเสบียงของเขา แต่มิได้ทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+

15โยชูวาจึงทำสัญญาไมตรีไว้ชีวิตพวกเขา

และบรรดาผู้นำชุมชนก็สาบานรับรองข้อตกลงนี้

16สามวันต่อมาหลังจากทำสัญญาไมตรีกับชาวกิเบโอนก็รู้ความจริงว่าคนเหล่านี้

นี้ที่แท้ คือเพื่อนบ้านใกล้เคียง 17ชนอิสราเอลจึงออกเดินทาง

และในวันที่สามก็มาถึงเมืองของพวกเขา อันได้แก่ กิเบโอน เคฟีราห์

เบเอโรทและคีริยาทเยอาริม 18แต่อิสราเอลไม่ได้โจมตีพวกเขา

เพราะบรรดาผู้นำแห่งชุมชน ได้ให้สัตยาบันไว้

โดยอ้างองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

ประชาชนทั้งปวงจึงบ่นว่าพวกผู้นำ 19ผู้นำทั้งปวงตอบว่า

“ เ ร า ไ ต่สาบานไว้ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลและบัดนี้

เราก็ไม่อาจแตะต้องพวกเขา 20เราต้องยอมไว้ชีวิตเขา

เพราะถ้าเราผิดคำสาบาน พระพิโรธของพระเจ้าจะตกอยู่แก่เรา

21ให้พวกเขาอยู่หาบน้ำตัดฟืนให้ชุมชนทั้งหมดก็แล้วกัน”

จึงเป็นไปตามที่พวกผู้นำได้สาบานไว้

22แ ล้วโยชูวาจึงเรียกตัวพวกกิเบโอนมาถามว่า

“ ทำไมถึงโกหกเราว่าอาศัยอยู่ในแดนไกล

ในเมื่อจริงๆแล้วอยู่ใกล้ๆเรานี่เอง? 23บัดนี้คำแช่งสาปจึงตกอยู่แก่พวกเจ้า

ต่อแต่นี้ไปเจ้าจะต้องมารับใช้เรา โดยตัดฟืน

และหาบน้ำเพื่อนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา” 24พวกเขาตอบโยชูวาว่า

“ ผู้รับใช้ของท่านได้รับการบอกเล่ามาชัดเจนที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ

ท่านตรัสสั่งโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ให้ปราบดินแดนทั้งหมดนี้

และทำลายล้างชาวถิ่นทั้งปวงพวกข้าพเจ้ารักตัวกลัวภัยจึงทำไป

25บัดนี้เราอยู่ในกำมือของท่านแล้ว

เชิญทำกับเราตามที่ท่านเห็นว่าดีและถูกต้องเถิด”

26โยชูวาจึงไม่อนุญาตให้ประชากรอิสราเอลประหารพวกเขา

27แต่พวกเขามาตัดฟัน หาบน้ำให้ชุมชน

และสำหรับแทนบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ณ ที่พระองค์จะทรงเลือก
นับตั้งแต่นั้นจนถึงทุกวันนี้

ชาวอามโรไรด์ฟายแพ

10

เมื่ออาโดนิเซเดกประมุขแห่งเยรูซาเล็มได้ยินเรื่องราวที่โยชูวาเข้ายึดและทำลาย
ยลัางเมืองอัย และฆ่าประมุขแห่งเมืองนั้น

เช่นเดียวกับที่ได้กระทำแก่เมืองเยรีโค

และเรื่องที่ชาวเมืองกิเบโอนได้ทำสัญญาไมตรีกับอิสราเอลและอาศัยอยู่กับพว
กเขาแล้ว 2 ก็หวั่นวิตกยิ่งนัก

เพราะกิเบโอนเป็นเมืองสำคัญเสมอนครหลวงทั้งหลาย

และใหญ่กว่าเมืองอัยมากนัก ชายทั้งปวงก็ล้วนแต่เป็นนักรบแก่กล้า

3 ดังนั้นอาโดนิเซเดกประมุขแห่งเยรูซาเล็ม จึงส่งคนไปพบประมุขอื่นๆ

คือโฮฮัมแห่งเฮโบรน ปีรัมแห่งยารมูท ยาเฟียแห่งลาคีซ และเดบิร์แห่งเอกลอน
ขอรับรองว่า 4” โปรตมาช่วยกันโจมตีกิเบโอน

เพราะพวกเขาไปทำสัญญาไมตรีกับโยชูวาและชนอิสราเอล”

5 ประมุขทั้งห้าของชาวอามโรไรด์ คือประมุขแห่งเยรูซาเล็ม เฮโบรน ยารมูท

ลาคีซ และเอกลอน จึงรวมตัวกัน เคลื่อนทัพออกมาบุกโจมตีกิเบโอน

พายุลูกเห็บ

6 ชาวกิเบโอนจึงส่งข่าวมาถึงโยชูวาที่ค่ายพัก ณ กิลกาลว่า

“ ข อ อ ย่าทอดทิ้งผู้รับใช้ของท่าน โปรตมาช่วยพวกข้าพเจ้าโดยด่วน

เพราะประมุขทั้งปวงของชาวอาโมไรต์จากแถบเทือกเขาได้รวมกำลังกันมาโจมตีเราแล้ว”

7 โยชูวากับกองกำลังทั้งหมดรวมทั้งนักรบชั้นยอดทั้งปวงจึงยกทัพออกจากกิกลากไปช่วยกิเบโอน 8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า “ อย่างกลัวเขาเลย เรามอบคนเหล่านี้ไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีแม่สักคนเดียวต้านรับเจ้าได้”

9 โยชูวากับพวกเดินทางตลอดคืนจาก กิกลาก
เข้าสู่โจมกองทัพอของศัตรูโดยฝ่ายนั้น ไม่ทันรู้ตัว

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำให้ พวกเขาแตกตื่นต่อหน้าอิสราเอล
ซึ่งได้รับชัยชนะยิ่งใหญ่ที่กิเบโอน

และตามฆ่าพวกเขาตลอดทางไปถึงอาเซคาคห์และมักเคดาห์

11 ขณะที่ศัตรูวิ่งหนีมาตามทางจากเบธโฮโรนไปยังอาเซคาคห์
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำลายล้างพวกเขาด้วยลูกเห็บขนาดใหญ่จากท้องฟ้า
คนตายเพราะลูกเห็บมากยิ่งเสียดกว่าด้วยคมดาบของชาวอิสราเอล

ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง

12 ในวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมอบชาวอาโมไรต์ให้พ่ายแพ้แก่อิสราเอล
โยชูวากราบทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+ต่อหน้าอิสราเอลว่า “ ดวงอาทิตย์เอ๋ย
จงหยุดนิ่งอยู่เหนือกิเบโอน ดวงจันทร์เอ๋ย
จงหยุดอยู่กับที่เหนือหุบเขาอัยยาโลน”

13 ดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่งและดวงจันทร์หยุดโคจร

ตราบนานชาตินั้นแก่แก่นักรบราบคาบ¹⁹ ดังมีบันทึกไว้ในหนังสือของยาฮาร์
ดวงอาทิตย์ค้างอยู่กลางท้องฟ้าและมีได้ตก

ดินเป็นเวลาหนึ่งวันเต็ม 14 ไม่เคยมีวันเช่นนั้นมาก่อน

และจะไม่มีวันเช่นนั้นอีกเลยที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฟังคำอธิษฐานของมนุษย์

¹⁹ 10:13 * มีชัยเหนือศัตรู

อย่างนั้น เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล
15แล้วโยชูวากับอิสราเอลทั้งปวงก็กลับมายังค่ายพักที่กิลกาล

ประมุขอาโมไรต์ทั้งห้าถูกฆ่า

16ประมุขทั้งห้าองค์หลบหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำที่มักเคดาห์

17เมื่อโยชูวาได้รับรายงานว่าพบประมุขทั้งห้าซ่อนตัวอยู่ในถ้ำที่มักเคดาห์

18จึงสั่งว่า” จงกลิ้งหินก้อนใหญ่ปิดปากถ้ำและวางทหารเฝ้าไว้

19แต่อย่ารามือจงตามล่าศัตรู ตีกระหนาบจากด้านหลัง

อย่าปล่อยให้กลับเข้าเมืองของเขาได้

เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงมอบพวกเขาไว้ในมือท่านแล้ว”

20โยชูวากับชนอิสราเอลจึงทำลายล้างพวกเขาโดยสิ้นเชิง

ประหารสิ้นเกือบทุกคน มีอยู่ไม่กี่คนที่หนีไปถึงเมืองป้อมปราการของตน

21ทั้งกองทัพกลับมาหาโยชูวายังค่ายพักที่มักเคดาห์อย่างปลอดภัยทุกคน

หลังจากนั้นไม่มีใครกล้าเอ่ยปากว่าชาวอิสราเอลอีกเลย

22โยชูวาสั่งว่า” จงเปิดปากถ้ำและนำตัวประมุขทั้งห้าออกมาหาเรา”

23ดังนั้นพวกเขาจึงนำประมุขทั้งห้าออกมาจากถ้ำคือประมุขแห่งเยรูซาเล็ม

เฮโบรน ยารมูท ลาคีซ และเอกลอน

24เมื่อพวกเขา นำเหล่าประมุขมาหาโยชูวา

โยชูวาเรียกประชุมอิสราเอลทั้งหมดและสั่งให้แม่ทัพนายกองของตนเหยียบคอ

ประมุขทั้งห้าองค์นั้น พวกเขา ก็ก้าวออกมาเหยียบคอประมุขทั้งห้านั้น

25โยชูวากล่าวกับพวกเขาว่า “ อย่างกลัวหรือท้อใจเลย

จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงกระทำเช่นนี้ต่อศัตรูทั้งปวงที่ท่านจะต่อสู้ด้วย”

26แล้วโยชูวาก็ประหารประมุขทั้งห้าและแขวนไว้บนต้นไม้ห้าต้นจนถึงเวลาเย็น

น 27เมื่อดวงอาทิตย์ลับโยชูวาสั่งให้ปลดร่างของประมุขทั้งห้านั้นลงจากต้นไม้

มาโยนทิ้งในถ้ำที่พวกเขาได้หลบซ่อนตัว

แล้วให้สมก่อนหินเป็นพะเนินใหญ่ตรงปากถ้ำ ซึ่งคงอยู่ที่นั่นตราบทุกวันนี้

28ในวันนั้น โยชูวาเข้ายึดเมืองมักเคดาห์ ฆ่าประมุขและทุกคนในเมืองนั้น

ทั่วทั้งเมืองไม่มีผู้ใดรอดชีวิตอยู่

แล้วโยชวาก็กระทำแก่ประมุขแห่งมักเคดาห์เหมือนที่ได้กระทำแก่ประมุขแห่งเยรีโค

มีชัยเหนือเมืองทางใต้

29แล้วโยชูวาและชาวอิสราเอลทั้งปวงจึงเคลื่อนพลต่อไปเพื่อโจมตีลิบนาห์

30ที่นั่นก็เช่นกัน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมอบเมืองนั้นและประมุขไว้ในมืออิสราเอล

ชาวเมืองทุกคนถูกประหารเสียสิ้นไม่เหลือรอดสักคนเดียว

แล้วโยชวาก็กระทำแก่ประมุขของเมืองนั้นเหมือนที่ได้กระทำแก่ประมุขแห่งเยรี

โค

31จากลิบนาห์โยชวากับชนอิสราเอลเข้าโจมตีลาคีซ

32องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมอบลาคีซแก่อิสราเอล

โยชูวายึดเมืองได้ในวันที่สอง

คนทั้งเมืองก็ถูกประหารสิ้นเช่นเดียวกับที่ลิบนาห์

33ระหว่างการเข้าโจมตีลาคีซ โสรัม

ประมุขแห่งเกเซอร์ยกทัพมาช่วยป้องกันเมือง

แต่พ่ายแพ้แก่โยชวากับกองทัพและถูกฆ่าตายหมด

34จากลาคีซโยชวากับอิสราเอลบุกเข้าโจมตีเมืองเอกลอน

35พวกเขายึดเมืองได้ในวันนั้นเองเช่นเดียวกับที่ลาคีซ

พวกเขาประหารทุกคนในเมืองนั้น

36จากเอกโลนโยชวากับอิสราเอลพวกเขาบุกเข้าโจมตีเมืองเฮโบรน
37เข้ายึดเมือง และหมู่บ้านที่ล้อมรอบเช่นเดียวกับที่เอกโลน
เขาฆ่าประมุขและชาวเมืองทั้งหมด ไม่มีเหลือรอดแม้สักคนเดียว
38แล้วโยชวากับอิสราเอลทั้งปวงกลับมาโจมตีเดบีร์
39พวกเขาเข้ายึดเมืองพร้อมทั้งหมู่บ้านต่างๆ
และฆ่าทุกคนเหมือนกระทำที่ลิบนาห์และเฮโบรน ไม่มีเหลือรอดแม้สักคนเดียว
40เป็นอันว่าโยชวาพิชิตดินแดนแถบนั้นทั้งหมด ไม่ว่าแถบเทือกเขา เนเกบ
เชิงเขาด้านตะวันตก ลาดเขา ตลอดจนประมุขทั้งปวง
ไม่มีเหลือรอดแม้สักคนเดียว โยชวา ทำลายล้างทุกสิ่งที่น่าหวาด
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้านั่งอิสราเอลทรงบัญชาไว้
41โยชวาปราบหมดตั้งแต่คาเดชบารเนียจนจดกาซา
และจากเขตแดนโกเชนทั้งหมดจนถึงกิเบโอน 42โยชวารบชนะประมุขต่างๆ
และดินแดนของเขาทั้งหมดในคราวเดียวกัน
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้านั่งอิสราเอลทรงสู้รบเพื่อเหล่าประชากรอิส
ราเอล
43แล้วโยชวากับอิสราเอลทั้งปวงกลับคืนสู่ค่ายพัก ณ กิลกาล

พิชิตดินแดนทางเหนือ

11 เมื่อยาบินประมุขของฮาโซร์ได้ยินเรื่องราวที่เกิดขึ้น
ก็ส่งข่าวไปยังโยบับประมุขแห่งมาโดน ประมุขแห่งชิมโรน ประมุขแห่งอัคซาฟ
2และประมุขทั้งหลายในแถบภูเขาทางเหนือ
ในอาราบาห์ตอนใต้ของคินเนเรท ในเชิงเขาทางตะวันตก
และในเขตที่สูงแห่งโดร์ทางตะวันตก 3ชาวคานาอัน
ทั้งด้านตะวันออกและตะวันตก ชาวอาโมไรต์ ชาวฮิตไทต์ชาวเปอร์เซีย
ชาวเยบุสในแดนเทือกเขา ชาวฮีไวต์ที่เชิงเขาเฮอร์ โมนในดินแดนมิสปาห์
4เขาทั้งหลายยกทัพมา รื้อพลทั้งหมด พร้อมทั้งม้าและรถรบจำนวนมหาศาล

ตั้งทรายที่ชายทะเล 5 ประมุขทั้งหมดนี้รวมกำลังกัน
และมาตั้งค่ายอยู่ที่ลำห้วยเมโรม เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล
6 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า “ อย่างกลัวพวกเขาเลย
เพราะวันพรุ่งนี้เวลาเดียว กันนี้ เราจะมอบพวกเขาให้อิสราเอลประหาร
จงตัดเอ็นน้องม้าและเผาธรรบของพวกเขาเสีย”
7 ดังนั้นโยชวากับกองทัพทั้งหมด
ยกทัพมาถึงลำห้วยเมโรมและรุกเข้าโจมตีทันที
8 องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงมอบกองทัพมอหิมานั้นไว้ในมืออิสราเอล
ซึ่งรุกไล่พวกเขาไปไกลถึงไซดอนใหญ่และมิสเรโฟทมาอิม
ไปทางตะวันออกสู่หุบเขามิสปาห์ จนกระทั่งศัตรูไม่มีรอดชีวิตสักคนเดียว
9 โยชวาก็กระทำตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เขาตัดเอ็นน้องม้าและ
เผาธรรบเสีย
10 ครั้งนั้นโยชวาได้วกกลับมายึดเมืองฮาโชรและฆ่าประมุขแห่งเมืองนั้น
(ฮาโชรเคยเป็นเมืองเอกของอาณาจักรเหล่านั้น)
11 ทุกคนที่นั่นถูกฆ่าตายเสียสิ้น
พวกเขาทำลายล้างสิ้น²⁰ไม่มีสิ่งของที่หายใจเหลือรอดอยู่
และเมืองนั้นก็ถูกเผาอดวาย 12 แล้วโยชวาเข้าโจมตีและทำลายล้างนครต่างๆ
ประมุขทั้งหลายกับชาวเมืองทั้งปวงถูกทำลายล้างสิ้น
ดังที่โมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+กำชับไว้
13 อย่างไม่รู้ก็ตามอิสราเอลมิได้เผาเมืองใดอดวายเป็นถ้ำถ่านยกเว้นเมืองฮาโ
ชร์ ซึ่งโยชวาได้เผาทำลาย
14 ชาวอิสราเอลริบข้าวของและฝูงสัตว์ในเมืองปรักหักพังเหล่านั้นไว้เป็นของต

20 11:11 * คำนี้ในภาษาฮีบรูหมายถึง

สิ่งของหรือบุคคลที่ถวายเป็นแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วและไม่อาจเรียกคืนได้มักจะต้
อ ง ทำลายให้หมดสิ้นไป เช่นเดียวกับข้อ 12, 20, 21

น แต่ประชากรชาวเมือง ทั้งปวงไม่มีสักสิ่งที่มีลมหายใจเหลือรอดอยู่
15องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ไว้อย่างไร
โมเสสก็กำชับโยชูวา
และโยชูวาก็ปฏิบัติตามครบถ้วนทุกประการตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา
โมเสสไว้

ดินแดนที่โยชูวารบชนะ

16เป็นอันว่าโยชูวาพิชิตได้ดินแดนทั้งหมด คือแถบเทือกเขาเนเกบทั้งหมด

ดินแดนโกเชน เชิงเขาด้านตะวันตก อาราบาร์

เนินเขาและเชิงเขาแห่งอิสราเอล

17จากภูเขาฮาลักซึ่งขึ้นตรงไปยังเสอีร์ไปถึงบอัลกาตในหุบเขาเลบานอนตรง
เชิงเขาเฮอร์โมน โยชูวาจับกุมและประหารประมุขทั้งปวงของดินแดนเหล่านั้น

18โยชูวาสู้รบขับเคี่ยวกับประมุขเหล่านั้นอยู่นาน

19ไม่มีเมืองใดกระทำสัญญาไมตรีกับอิสราเอลยกเว้นชาวฮีไวต์แห่งกิเบโอน
เมืองอื่นๆล้วนพ่ายแพ้ในการรบถูกยึดครอง

20เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+เองทรงให้ประมุขเหล่านั้นมีใจแข็งกระด้างคิดจะสู้
รบกับอิสราเอล เพื่อพระองค์จะทรงทำลาย

ล้างพวกเขาจนหมดสิ้นโดยปราศจาก

ค ว า ม เมตตาตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสไว้

21ครั้งนั้นโยชูวาออกไปทำลายล้างชาวอานาค

ซึ่งอาศัยอยู่ในดินแดนเทือกเขาจากเฮโบรน เดบีร์

และอานาบจากดินแดนเทือกเขาของยูดาห์ และอิสราเอล

โยชูวาได้ทำลายล้างพวกเขาและเมืองของเขาเสียสิ้น

22ไม่มีชาวอานาคเหลือรอดทั่วแดนอิสราเอล แต่มีหลงเหลืออยู่บ้างในกาซากัท และอัชโอด

23เป็นอันว่าโยชูวายึดได้ดินแดนทั้งหมดตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา

มเสสไว้ และท่านได้มอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของชนอิสราเอลตามแต่ละตระกูล แล้วแผ่นดินนั้นก็สงบว่างเว้นจากสงคราม

ประมุขทั้งหลายซึ่งถูกอิสราเอลพิชิต

12 ประมุขแห่งเมืองทั้งหลายทาง ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งถูกอิสราเอลทำลายและเข้าครอบครอง ตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำอารโนน จดภูเขาเฮอร์โมน รวม แถบตะวันออกทั้งหมดของอาราบาห์ ได้แก่ 2สิโหนแห่งฮาโมไรต์ผู้ครอบครองในเฮชโบน อาณาเขตดินแดนของท่านจากฮาโรเออร์ ลุ่มแม่น้ำอารโนน จ าก ก กลางที่ราบลุ่มแม่น้ำจูดแม่น้ำยับบอก ซึ่งเป็นพรมแดนของชาวอัมโมน ครอบคลุมอาณาเขตกึ่งหนึ่งของกิเลอาด 3และอาราบาห์ตะวันออก จากทะเล คินเนเรทถึงทะเลอาราบาห์ (ทะเลเกลือ²¹) เบธเยซิโมทและด้านใต้ไปถึงลาดเขาปีสกาห์ 4และดินแดนของโอกประมุขแห่งบาชานซึ่งเป็นหนึ่งในเรฟาอิมกลุ่มสุดท้าย ครอบครองอยู่ที่อัชทาโรทและเอเดเดรอี 5ท่านครอบครองภูเขาเฮอร์โมน สาเลคาห์ บาชานทั้งหมด จนถึงชายแดนของชาวเกซูร์และมาอาคาห์ และอีกกึ่งหนึ่งของกิเลอาดจนถึง พรมแดนของสิโหนแห่งเฮชโบน 6โมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และชนอิสราเอลพิชิตพวกเขา และโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มอบดินแดนนี้แก่ตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์ 7ต่อไปนี่คือรายชื่อประมุขทั้งหลายซึ่งถูกโยชูวากับชนอิสราเอลทำลายล้างทาง ฟากตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน จากบาอัลกาตในหุบเขาเลบานอนจดภูเขาฮาลัก เรื่อยขึ้นไปถึงเสอีร์ (โยชูวาก็ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของอิสราเอลตระกูลต่างๆ ตามแต่ละตระกูล คือ

²¹ 12:3 * คือ ทะ เ ล ต าย

8แถบเทือกเขา เชิงเขาตะวันตก อาราบাহ์ ลาดเขาถิ่นกันดารและเนเกบ
เป็นดินแดนของชาวฮิตไทต์ อาโมไรต์ คานาอัน เปริสซี ฮีไวต์ และเยบสุส)
ได้แก่ 9ประมุขแห่งเยรีโค ประมุขแห่งอัย(ใกล้เบธเอล)
10ประมุขแห่งเยรูซาเล็ม ประมุขแห่งเฮโบรน 11ประมุขแห่งยารมูท
ประมุขแห่งลาคีซ 12ประมุขแห่งเอกโลน ประมุขแห่งเกเซอร์
13ประมุขแห่งเดบีร์ ประมุขแห่งเกเดอร์ 14ประมุขแห่งโฮรมาห์
ประมุขแห่งอาร์ด 15ประมุขแห่งลิบนานห์ ประมุขแห่งอาดุลลัม
16ประมุขแห่งมักเคดาห์ ประมุขแห่งเบธเอล 17ประมุขแห่งทัปปูวาท
ประมุขแห่งเฮเฟอร์ 18ประมุขแห่ง ประมุขแห่งอาเฟค ประมุขแห่งลาซาโรน
19ประมุขแห่งมาโดน ประมุขแห่งฮาไซร์ 20ประมุขแห่งชิมโรนเมโรน
ประมุขแห่งอักซาฟ 21ประมุขแห่งทาอานาค ประมุขแห่งเมกิดโด
22ประมุขแห่งเคเดช ประมุขแห่งโยกเนอัมในคารเมล 23ประมุขแห่งโดร์
(ในเนโพบโตร์)²² ประมุขแห่งโกยิมในกิลกาล 24และทิวซาร์
รวมมีประมุขทั้งสิ้น 31 คน

ดินแดนที่จะต้องเข้ายึดครอง

13 เมื่อโยชูวาขอร้อง องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับท่านว่า “ เจ้าชรามากแล้ว
และยังมีดินแดนอีกมากที่จะต้องพิชิต 2ดินแดนซึ่งยังจะต้องเข้ายึดครองได้แก่
ดินแดนทั้งหมดของชาวฟิลิสเตียและเกซูร์
3ดินแดนซึ่งนับเป็นของชาวคานาอัน จากซีโฮอร์
ทางตะวันออกของอียิปต์ถึงพรมแดนของเอโครนทางเหนือ
(นครทั้งห้าของฟิลิสเตียได้แก่ กาชา อัชโดด อัชเคโลน กัท และเอโครน
นี่คือดินแดนของชาวอัฟวิม) 4จากทางใต้ดินแดนทั้งหมดของชาวคานาอัน
จากอาราห์ของชาวไซดอน จนถึงอาเฟคตรงพรมแดนของชาวอาโมไรต์

²² 12:23 * หรือ ที่ราบสูงโดร์

5ดินแดนเกบาล

เลบานอนทั้งหมดไปทางตะวันออกจากบอัลกาดเชิงภูเขาเฮอร์โมนถึงเลโบ²³

ามัธ 6สำหรับดินแดนเทือกเขาทั้งปวงจากเลบานอนถึงมิสเรโฟทมาอิม

คือชาวไซดอนทั้งปวง เราจะขับไล่ออกไปต่อหน้าอิสราเอล

จงแบ่งดินแดนเหล่านี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของอิสราเอล

ด้วยตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้

7และแบ่งดินแดนเหล่านี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเกาตระกูล

และอีกครั้งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์”

การแบ่งดินแดนทางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

8สำหรับตระกูลรูเบน กาด

และอีกครั้งหนึ่งของมนัสเสห์ได้รับกรรมสิทธิ์ทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ยกให้ก่อนแล้ว

9คือดินแดนจากอาโรเออร์ลุ่มแม่น้ำอารโนน จากเมืองกลางลุ่มแม่น้ำนี้รวมถึงที่ราบสูงเมเดบาทั้งหมดจนถึงดีบอน

10และเมืองทั้งหมดของสิโหนประมุขชาวอาโมไรต์ซึ่งครองเฮชบอน

ไปจนจดพรมแดนของอัมโมน

11และครอบครัวกิเลอาดอาณาเขตเกชูร์และมาอาคาห์

บริเวณภูเขาเฮอร์โมนทั้งหมด บาซานทั้งหมดจนจดสาเลคาห์

12กล่าวคืออาณาเขตทั้งสิ้นของประมุขโอบกแห่งบาซานซึ่งครองอัชทาโรท

และเอเดรอี ท่านผู้นี้เป็นหนึ่งในเรฟาอิมกลุ่มสุดท้าย

โมเสสพิชิตพวกเขาและเข้ายึดครองดินแดน

13แต่ชนอิสราเอลมิได้ขับไล่ชาวเกชูร์หรือมาอาคาห์

พวกเขาจึงยังคงอาศัยอยู่ในหมู่ชนอิสราเอลจนถึงทุกวันนี้

²³ 13:5 * ทางเข้า

14สำหรับตระกูลเลวี โมเสสมิได้มอบดินแดนใดๆให้
เพราะพวกเขาได้รับเครื่องบูชา
ซึ่งถวายด้วยไฟแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้า+แห่งอิสราเอล
ตามที่ทรงสัญญาแก่เขา

ดินแดนของตระกูลรูเบน

15ดินแดนซึ่งโมเสสยกให้ตระกูลรูเบนตาม แต่ละสกุล ได้แก่

16ดินแดนจากอาโรเออร์ลุ่มแม่น้ำอารโนน

จากเมืองกลางลุ่มแม่น้ำไปจนถึงที่ราบใหญ่เลยเมเดบา 17จุดเฮชโบน

และเมืองทั้งหมดบนที่ราบนั้นรวมทั้งดีบอน บาโมท บาล

เบธบาลเมโอน 18 ยาสเคเดโมท เมฟาอาท

19 คีริยาธาอิม ลิบมาห์ เศเรทซาหาร์บนภูเขาในที่ราบลุ่มนั้น 20 เบธเปโอร์

ลาดเขาปีสกาห์และเบธเยซีโมท 21 คือ

เมืองทั้งหมดบนที่ราบใหญ่และอาณาจักรทั้งหมดของสิโหนประมุขแห่งอาโมไร

ต์ ผู้ครอบครองอยู่ในเฮชโบน

ซึ่งถูกโมเสสพิชิตพร้อมประมุขอื่นๆของมิเดียนคือเอวี เรเคม สุร์ เฮอร์และเรบา

ผู้เป็นพันธมิตรของสิโหน ซึ่งอาศัยอยู่ในถิ่นนั้น

22 ประชากรอิสราเอลยังได้ประหารบาลาอัมผู้ทำนาย (บุตรเบโอร์) ด้วย

23 ชายฝั่งแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรหมแดนของรูเบน

เมืองกับหมู่บ้านเหล่านี้เป็นกรรมสิทธิ์ของตระกูลรูเบน แบ่งตามสกุล

ดินแดนของตระกูลกาต

24 ดินแดนซึ่งโมเสสยกให้ตระกูลกาตตาม แต่ละสกุล ได้แก่

25 เขตแดนยาเซอร์ เมืองทั้งหมดของกิเลอาด

และกึ่งหนึ่งของดินแดนแห่งอัมโมนไกลถึงอาโรเออร์ไกลรับบาห์

26 และจากเฮชโบนถึงรามัทมิสเปห์ และเบโทนิม

จากมาหะนาอิมถึงเขตแดนเดบิร์ 27 ในหุบเขาได้แก่ เบธฮารัม เบธนิมราห์
สุคครและศำโพน ดินแดนส่วนที่เหลือของประมุขสิโหนแห่งเฮชโบน
(ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนขึ้นไปจดทะเลคินเน เรท²⁴)
28 เมืองกับหมู่บ้านเหล่านี้เป็นกรรมสิทธิ์ของตระกูลกาต แบ่งตามสกุล

ดินแดนของตระกูลมนัสเสห์

29 ดินแดนซึ่งโมเสสยกให้ตระกูลมนัสเสห์กึ่งหนึ่ง ตามแต่ละสกุล ได้แก่

30 ดินแดนจากมาหะนาอิม

ครอบคลุมบาชานทั้งหมดซึ่งเป็นอาณาจักรทั้งสิ้นของโอกประมุขแห่ง

น บ า ช า น แ ล ะ เมืองทั้งหลายสิบในแคว้นยาอีร์ใน น บ า ช า น

31 กึ่งหนึ่งของกิเลอาดอัชทาโรทและเอเดรอี(ซึ่งเป็นเมืองเอกของประมุขโอกใน

น บ า ช า น) ให้แก่ลูกหลานครึ่งหนึ่งของวงศ์วานมาคีร์

ซึ่งเป็นบุตรของมนัสเสห์แบ่งตามสกุล

32 เหล่านี้คือกรรมสิทธิ์ซึ่งโมเสสแบ่งสรรให้ ขณะอยู่ในที่ราบแห่งโมอับ ณ

ฝั่งแม่น้ำจอร์แดนด้านตะวันออกของเมืองเยรีโค

33 แต่โมเสสมิได้มอบกรรมสิทธิ์ใดแก่ตระกูลเลวี

เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า+แห่งอิสราเอลทรงเป็นกรรมสิทธิ์ของพวกเขา
ตามที่ทรงสัญญาไว้

การแบ่งดินแดนทางตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน

14 เหล่านี้คือดินแดนในคานาอันซึ่งชนอิสราเอลได้รับกรรมสิทธิ์

ซึ่งปุโรหิตเอเล อาศาร์ โยชูวาบุตรนูน และหัวหน้าวงศ์

ตระกูลต่างๆของอิสราเอลเป็นผู้แบ่งสรรให้

²⁴ 13:27 * หรือ กาลิลี

2 ตามการทอดสลากแบ่งกรรมสิทธิ์ในหมู่แก้ว ตระกูลและเครื่องตระกูล
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาไว้ผ่านทางโมเสส
3 โมเสสได้มอบดินแดนทางฟากตะวันออก
ของแม่น้ำจอร์แดนให้แก่สองตระกูลและเครื่อง ตระกูลแล้ว
แต่ตระกูลเลวีไม่ได้รับกรรมสิทธิ์ใด 4 ลูกหลานของโยเซฟแบ่งเป็น 2 ตระกูล
คือมนัสเสห์ และเอฟราอิม สำหรับชนเลวี มิได้รับดินแดนใดๆ
เว้นแต่เมืองสำหรับอาศัยและทุ่งหญ้าสำหรับฝูงสัตว์
5 ดังนั้นชนอิสราเอลจึงแบ่งดินแดนกันตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเส
สไว้

ดินแดนของคา เ ล บ

6 ครั้งนั้น คนตระกูลยูดาห์เข้าพบโยชูวา ที่กิลกาล
และคาเลบบุตรเยฟุนเนห์แห่งเคนัสซีกกล่าวว่า
“ ท่านทราบแล้วที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสคนของพระเจ้าที่คาเดช
บารเนียเกี่ยวกับท่านและข้าพเจ้า 7 ข้าพเจ้าอายุสี่สิบปี
เมื่อท่านโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ส่งข้าพเจ้าจากคาเดชบารเนีย
ไปสำรวจดินแดน ข้าพเจ้ากลับมารายงานตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า
8 พี่น้องที่ไปกับเราทำให้ประชากรเสียขวัญ
แต่ส่วนข้าพเจ้าติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ
9 ในวันนั้นท่านโมเสสจึงปฏิญาณกับข้าพเจ้าว่า
‘ ดินแดนส่วนที่เจ้าอย่างเหยียบเข้าไปนั้นจะตกเป็นกรรมสิทธิ์
ของเจ้ากับลูกหลานของเจ้าตลอดไป
เพราะเจ้าได้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราอย่างสุดใจ’
10 บัดนี้เป็นไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสัญญาไว้
ทรงโปรดให้ข้าพเจ้าอยู่รอดมาสี่สิบห้าปี
นับแต่พระองค์ตรัสกับโมเสสเมื่อครั้งที่อิสราเอลรอนแรมอยู่ในถิ่นกันดาร

เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าก็อายุแปดสิบห้าปีแล้ว

11 ข้าพเจ้ายังคงแข็งแรงเหมือนเมื่อครั้งท่านโมเสสใช้ให้เราเดินทางไป

ข้าพเจ้ายังแข็งแรงขึ้นในการสู้รบได้ดีเท่ากับเมื่อก่อน

12 ฉะนั้นขอให้ท่านยกดินแดนเทือกเขาซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทรงสัญญาไว้ให้แก่ข้าพเจ้า ท่านเองก็ได้ยินแล้วว่าชาวอานาคอาศัยอยู่ที่นั่น

เมืองของเขาใหญ่โต มีประชากรแน่นหนา

แต่หากองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงช่วยข้าพเจ้าจะขับไล่พวกเขาออกไปตามที่พระองค์ตรัส”

13 โยชูวาจึงอวยพรคาเลบบุตรเยฟุนเนห์

และมอบเฮโบรนให้เป็นกรรมสิทธิ์¹⁴ ดังนั้นเฮโบรนจึงเป็นของคาเลบบุตรเยฟุนเนห์แห่งเคนัสซีตั้งแต่นั้นมา

เพราะคาเลบได้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลอย่าง สุดใจ

15 (เฮโบรนเคยมีชื่อว่าคีริยาทอารบาตามชื่อของอารบาผู้เป็นวีรบุรุษยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา) แล้วแผ่นดินนั้นก็สงบว่างเว้นจาก สง ค ร า ม

ดินแดนของตระกูลยูดาห์

15 ดินแดนส่วนของตระกูลยูดาห์ตาม

แต่ละสกุลด้านใต้จดพรมแดนเมืองเอโดม ถึงถิ่นกันดารคินทางใต้สุด

2 พรมแดนด้านใต้ของพวกเขาเริ่มจากอ่าวที่ปลายทะเลเกลือ²⁵ด้านใต้

3 ผ่านทางใต้ของช่องแคบแมงป่อง²⁶ มายังคินไปที่ทางใต้ของ คาเดชบารเนีย

แล้วผ่านเฮสโรนไปยังอัดดาร์ อ้อมมาที่คารคา

4 ผ่านมายังอัสโมนไปจดแม่น้ำวาดีแห่งฮียิปต์ และมาสิ้นสุดที่ทะเล

นี่คือพรมแดนด้านใต้ของพวกเขา

²⁵ 15:2 * คือ ทะเลตาย เช่นเดียวกับข้อ 5

²⁶ 15:3 * ภาษาฮีบรูว่า อัครับบิม

5 พรหมแดนด้านตะวันออกคือทะเลเกลือไปไกลถึงปากแม่น้ำจอร์แดน
พรหมแดนด้านเหนือเริ่มจากอ่าวของทะเลที่ปากแม่น้ำจอร์แดน
6 ขึ้นไปถึงเบธฮกลาห์ ไปทางเหนือ
ของเบธอาราบาห์ถึงศิลาแห่งโบสถ์บุตรแห่งรูเบน
7 จากที่นั่นผ่านหุบเขาอาโคร์ถึงเดบีร์
แล้วขึ้นเหนือไปยังกิลกาลตรงข้ามไหล่เขาอาดุมมิมทางด้านใต้ของหุบเขา
ต่อไปถึงแหล่งน้ำเอนเซเมชและไปสู่เอนโรเกล 8 ผ่านหุบเขาเบนสินโนม
ต ำ ม ไหล่เขาทิศใต้ของเมืองเยบุส (เยรูซาเล็ม)
แล้วมาทางทิศตะวันตกถึงยอดเขาเหนือหุบเขา
ไปถึงริมหุบเขาแห่งเรฟาอิมทางด้านเหนือ
9 จากยอดเขาอาณาเขตไปถึงน้ำพุเนฟโทอาห์ เมืองต่างๆ บริเวณภูเขาเอโฟรน
ระเรื่อยมาจนถึงบาอาลาห์ (นี่คือศิรียาทเยอาริม) 10 จากนั้นพรหม
แดนโค้งไปทางทิศตะวันตกจากบาอาลาห์ไปถึงภูเขาเสอีร์
เรื่อยมาตามลาดเขาด้านเหนือของภูเขาเยอาริม (คือเคสะโลน)
ลงมาถึงเบธเซเมชและไปยังทิมนาห์ 11 ไปสู่ลาดเขาทางเหนือของเอโครน
เลี้ยวไปยังซิกเคโรน เรื่อยมาสู่ภูเขาบาอาลาห์ ผ่านยับเนเอลมาสิ้นสุดที่ทะเล
12 เขตแดนด้านตะวันตกคือชายฝั่งทะเลใหญ่²⁷
นี่คือพรหมแดนโดยรอบของชนยูดาห์ แบ่งตามสกุลของพวกเขา

ดินแดนของคาเลบและลูกหลาน

13 ต ำ ม พระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า

โยชูวามอบดินแดนส่วนหนึ่งในยูดาห์ให้แก่คาเลบบุตรเยฟุนเนห์

คือศิรียาทอารบาหรือ เฮโบรน (อารบาเป็นชื่อบรรพบุรุษของชาวอานาค)

14 จ ำ ก เ ฮโบรนคาเลบขับไล่พงศ์พันธุ์ ทั้งสามของอานาค คือทัลมัย เชชัย

²⁷ 15:12 * คือ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เช่นเดียวกับข้อ 47

และอาหิมาน15แล้วสู้รบกับชาวเดบีร์(ซึ่งแต่ก่อน ชื่อว่าคีรียาทเสเฟอร์
16คาเลบประกาศว่า

“ ข้าพเจ้าจะยกบุตรสาวชื่ออัคราห์ให้เป็นภรรยาผู้ที่สามารถยึดเมืองคีรียาทเส
เฟอร์ได้สำเร็จ” 17โอทนีเอลบุตรเคนัส น้องชาย ของคาเลบ

พิชิตเมืองนั้นสำเร็จคาเลบจึงยกนางอัคราห์เป็นภรรยา

18อยู่มาวันหนึ่งนางชวณสามิไปขอที่ดินจากบิดา เมื่อนางลงจากหลังลา

คาเลบถามว่า “ จะให้พ่อช่วยอะไรบ้าง?” 19นางตอบว่า

“ โปรดกรุณาปลูกเป็นพิเศษ พอยกที่ดินในเนเกบให้แล้ว

โปรดยกธารน้ำพุให้ลูกด้วย” คาเลบก็ยกธารน้ำพุบนและธารน้ำพุล่างให้นาง

เมืองต่างๆของยูดาห์

20ต่อไปนี่คือกรรมสิทธิ์ของตระกูลยูดาห์ แบ่งตามสกุล

21เมืองต่างๆที่สุดของยูดาห์ ในเนเกบ ไปถึงชายแดนของเอโดม

ได้แก่คัมเซเอล เอเดอร์ ยาгур 22คินาห์ ดีโมนาห์ อาดาตาดำห์ 23เคเดซ ฮาโซร์

อิทนาน 24คิฟ เ ท เ ล ม เ บ อ า โ ล ท 25ฮาโซร์ฮาดัททาห์

เคริโอท เฮสโรน(หรือฮาโซร์) 26อามัม เซมา โมลาดาห์ 27ฮาซารกัสดาห์

เ ส ช โ ม น เ บ ธ เ ป เ ล ท 28ฮาซารชูอาล เบเออร์เซบา บีชีโอธียาห์

29บาอาลาห์ อียิม เอเซม 30เอลโทลัด เคสิล โฮรมาห์ 31คิกลาก มัดมันนาห์

ชั้นชั้นนาห์ 32เลบาโอธ ซิลฮิม อายินและริมโมน รวม 29

เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ

33แถบเชิงเขาทางตะวันตกได้แก่ เอชทาโฮล โคราห์ อัจนาห์ 34ศานโนอาห์

เอนกันนิม ทับปัววาร์ เอนัม 35ยารมูท อาดูลลัม โสโคห์ อาเซคาห์

36ซาอาราอิม อาตีธาอิม และเกเดราห์ (หรือเกเดโรธาอิม) ร ว ม 14 เมือง

พร้อมทั้งหมู่บ้านต่างๆ

37เศนัน ฮาดาซาห์ มิกดัลกาด 38ติเลอัน มิสปาร์ โยคเธเอล 39ลาคีซ

โ บ ส ค า ท เ อ ก โ ล น 40คัปบอน ลามัส คิทลิซ 41เกเดโรท

เบธดาโกน นาอามาห์ และมักเคดาห์ รวม 16 เมืองพร้อมหมู่บ้านต่างๆ
 42ลิบนาห์ เอเธอร์ อาซัน 43อิฟทาทห์ อัซนาห์ เนซิบ 44เคอีลาห์
 อัคซิบและมาเรซาห์ รวม 9 เมือง พร้อมหมู่บ้านต่างๆ
 45เอโครนกับหมู่บ้านและถิ่นฐานโดยรอบ
 56ตะวันตกของเอโครนทั้งหมดในลแวกอัชโดด พร้อมทั้งหมู่บ้าน
 47อัชโดดกับหมู่บ้านอาณานิเวณโดยรอบ
 กาศากับหมู่บ้านอาณานิเวณโดยรอบ
 ไปถึงแม่น้ำวาดีแห่งอียิปต์รวมชายฝั่งทะเลใหญ่*
 48ในดินแดนเทือกเขา ได้แก่ ซามิรี ยาททีร์ โสโคห์ 49ดานนาห์
 คีรียาตสันนาห์ (หรือเดบีร์) 50อานาบ เอชเทโมห์ อานิมี 51โกเชน โฮโลน
 และกิโลห์ รวม 11เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ 52อาหรับ ดูมาห์ เอชาน 53ยานิม
 เบธทัปปูวาทห์ อาเฟคาห์ 54ฮุมทาห์ คีรียาตอารบา (หรือเฮโบรน) และคีโยร์
 ร ว ม 9 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ 55มาโอน คารเมล คีฟ ยุททาห์
 56ยิสเรเอล โยคเดอัม ศาโนอาห์ 57คาอิน กิเบอาห์ และทิมนาห์รวม 10
 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ 58ฮัลฮูล เบธซูร์ เกโดร์ 59ม อ อ ร อ ท
 เ บ ธ อ อ โ น ท และ เ อ ล เ ท โ ค น ร ว ม 6
 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ 60คีรียาตบาอัล (หรือคีรียาตเยอาริม) กัรบับาห์ 2
 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ 61ในถิ่นกันดารได้แก่ เบธ อาราบาห์ มิดดิน เสคะคาห์
 62นิบซาน เมือง เกลือ และเอนเกดี รวม 6 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ
 63ยูดาห์ไม่อาจขับไล่ชาวเยบุสออกไปจากเมืองเยรูซาเล็ม
 ชาวเยบุสจึงยังคงอาศัยอยู่ที่นั่นร่วมกับชนยูดาห์ตราบจนทุกวันนี้

ดินแดนของตระกูลเอฟราอิม

16ดินแดนส่วนของตระกูลโยเซฟเริ่ม จากจอร์แดนแห่งเยรีโค²⁸

ทางตะวันออกของ ห้วงน้ำแห่งเยรีโค

ผ่านถิ่นกันดารเข้าสู่แดนเทือกเขาแห่งเบธเอล 2 จ าก เ บ ธ เ อ ล

(หรือลูส) ข้ามไปสู่เขตแดนของชาวอารคีในอาทาโรท

3 ลงมาทางตะวันตกถึงเขตแดนของชาวยาเฟลที่ มายังเบธโฮโรนล่าง

ไปเกเซอร์แล้วสุดที่ทะเล 4 ตระกูลมนัสเสห์และเอฟราอิม วงศ์วานของโยเซฟ

ได้รับกรรมสิทธิ์ตามนั้น

5 พรหมแดนของเอฟราอิมแบ่งตามแต่ละสกุล ได้แก่

พรหมแดนด้านตะวันออกของพวกเขาเริ่มจากอาทาโรทอัคราห์ ไปยังเบธ

โฮโรน ต อ น บ น

6 และต่อเนื่องไปถึงทะเลจากมิคเมธัททางเหนือเหลี้ยวไปทางตะวันออกสู่ทาอา

นัทซีโลห์ มายังยาโนอาห์ทางด้านตะวันออก

7 จากยาโนอาห์มาทางใต้สู่อาทาโรทและนาอาราห์จดเมืองเยรีโคสิ้นสุดลงที่แม่น้ำ

จอร์แดน 8 จากทัปปูวาร์ มาทางทิศตะวันตกสู่ลำห้วยคานาห์มาสิ้นสุดที่ทะเล

นี่คือกรรมสิทธิ์ของตระกูลเอฟราอิมตามแต่ละสกุล

9 และยังรวมเมืองต่างๆกับหมู่บ้าน ในเขตของตระกูลมนัสเสห์อีกด้วย

10 ชาวคานาอันซึ่งอาศัยอยู่ในเกเซอร์ มิได้ถูกขับไล่ออกไป

ฉะนั้นพวกเขายังคงเป็นทาสรับใช้คนเอฟราอิมอยู่จนทุกวันนี้

ดินแดนของตระกูลมนัสเสห์ทางตะวันตก

17 ดินแดนส่วนของตระกูลมนัสเสห์ บุตรหัวปีของโยเซฟ มีดังนี้ สำหรับมาคีร์

บุตรชายหัวปีของมนัสเสห์ ผู้เป็นบรรพบุรุษของกิเลอาด

ได้รับดินแดนกิเลอาดและบาชานไปแล้ว เพราะว่าพวกเขาเป็นนักรบ แก้วกล้า

2 ดังนั้นดินแดนนี้จึงยกให้แก่สกุล อื่นๆของมนัสเสห์ ได้แก่ สกุลเอบีเยเซอร์

²⁸ 16:1 * อาจจะเป็นชื่อโบราณของแม่น้ำจอร์แดน

เฮเลค อัสรีเอล เซเคม เฮเฟอร์ และเซมิดา

คนเหล่านี้เป็นชายลูกหลานมนัสเสห์บุตรโยเซฟตามสกุลของพวกเขา

3 ฝ่ายเศโลเฟฮัด ผู้เป็นบุตรของเฮเฟอร์ผู้เป็นบุตรของกิเลอาด

ผู้เป็นบุตรของมาคีร์ ผู้เป็นบุตรของมนัสเสห์) ไม่มีบุตรชายมีแต่บุตรสาวห้าคน

คือ มาห์ลาห์ โนอาห์ ฮกลาห์ มิลคาห์ และทึรซาคห์

4 หญิงเหล่านี้มาพบปุโรหิตเอเลอาซาร์ โยชูวาบุตรนูน และบรรดาผู้นำ เรียนว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ได้ตรัสสั่งโมเสส ให้พวกข้าพเจ้าได้รับกรรมสิทธิ์เสมอ

พี่น้องชาย” ²⁹ โยชูวาจึงยกกรรมสิทธิ์ให้พวก นางร่วมกับพี่น้องของบิดา

ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชา

5 ส่วนของมนัสเสห์ประกอบด้วยที่ดินสิบส่วน

นอกเหนือจากกิเลอาดและบาซานทางตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

6 เนื่องด้วยบรรดาบุตรสาวของตระกูลมนัสเสห์

ได้รับกรรมสิทธิ์ในหมู่บุตรชายดินแดนกิเลอาดเป็นของวงศ์วานมนัสเสห์อื่นๆ

7 อาณาเขตของมนัสเสห์จากอาเซอร์ลงมา

ทางใต้สู่มิคเมธทางตะวันออกของเซเคม ทางใต้จากมิกเมธ

ครอบคลุมถิ่นแอนทักปุวาคห์ 8 (ดินแดนทักปุวาคห์เป็นของมนัสเสห์

แต่เมืองทักปุวาคห์ซึ่งอยู่ในเขตพรมแดนของมนัสเสห์เป็นของตระกูลเอฟราอิม)

9 จากนั้น ลงใต้สู่ลำห้วยคานาห์ มีเมืองต่างๆ ของเอฟ

ราอิมอยู่ท่ามกลางเมืองต่างๆของมนัสเสห์

แต่เขตแดนของมนัสเสห์อยู่ทางด้านเหนือของลำห้วยและสิ้นสุดที่ทะเล 10 ทางใ

ต้ดินแดนเป็นของเอฟราอิมทางเหนือเป็นของมนัสเสห์

มีทะเลเป็นพรมแดนทางเหนือจดกับอาเซอร์ ทางตะวันออกจดกับอิสสาการ์

²⁹ 17:4 * ดู กตว. 27:5-7

11 ในเขตอิสราเอลและอาเซอร์ ตระกูลมนัสเสห์ยังได้รับเมืองเบธซาน อิบเลอัม โดร์ เอนโดร์ ทาอานาค และเมกิดโด รวมทั้งหมู่บ้านต่างๆรายรอบ (รายชื่อที่สามคือนาโพบ³⁰)

12 แต่เนื่องจากตระกูลมนัสเสห์ไม่อาจยึดเมืองเหล่านั้น ฉะนั้นชาวคานาอันจึงยังคงอาศัยอยู่ตามเดิม

13 ต่อมาเมื่อชนอิสราเอลเข้มแข็งขึ้น ก็เกณฑ์แรงงานชาวคานาอัน แต่ไม่ได้ขับไล่พวกเขาออกไปอย่างสิ้นเชิง

คำร้องเรียนของตระกูลโยเซฟ

14 ชนตระกูลโยเซฟกล่าวกับโยชูวาว่า

“เหตุไรท่านจึงยกดินแดนเพียงส่วนเดียวให้พวกข้าพเจ้า?

ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรให้พวกข้าพเจ้ามีไพร่พลมากถึงเพียงนี้”

15 โยชูวาตอบว่า

“หากพวกท่านมีมากคนและดินแดนเทือกเขาของเอเฟราอิมเล็กเกินไปสำหรับพวกท่าน ก็จงขึ้นไปหักร้าง ถางพงที่ซึ่งชาวเปริสซีและเรฟาอิมอาศัยอยู่”

16 ตระกูลโยเซฟจึงว่า “ดินแดนเทือกเขาไม่เพียงพอสำหรับเรา

และชาวคานาอันทั้งปวง ที่อาศัยในที่ราบล้วนมีรถรบเหล็ก

ทั้งพวกที่อยู่ในเบธซานกับภูมิภาคโดยรอบ และพวกที่อยู่ในหุบเขายิสเรเอล”

17 แต่โยชูวากล่าวกับชนเอเฟราอิมและมนัสเสห์สองตระกูลแห่งโยเซฟว่า

“พวกท่านมีมากคนและมีกำลังมาก ท่านจะไม่ได้แค่ส่วนเดียว

18 แต่ได้ดินแดนเทือกเขาด้วย จงหักล้างถางพง และยึดครองไปจนสุดเขต

เถิด ถึงแม้ชาวคานาอันจะเข้มแข็ง และมีรถรบเหล็กก็ตาม

แต่พวกท่านก็สามารถขับไล่เขาออกไปได้”

³⁰ 17:11 * คือ นาโพบโดร์

การแบ่งดินแดนส่วนที่เหลือ

18 ชนอิสราเอลทั้งหมดมาชุมนุมกันที่ซีโลห์ และตั้งเต็นท์นัดพบขึ้น
แผ่นดินนั้นอยู่ในครอบครองของพวกเขา

2 แต่ชนอิสราเอลอีกเจ็ดตระกูลยังไม่ได้รับกรรมสิทธิ์ของตน

3 โยชูวาจึงกล่าวแก่ชนอิสราเอลว่า

“ท่านจะรอถึงเมื่อไรจึงจะเข้าไปยึดครองดินแดนซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านแก่ท่าน? 4 จงคัดเลือกคนมาตระกูลละสามคน
ข้าพเจ้าจะส่งพวกเขาไปสืบดูดินแดนและบันทึกรายละเอียดตามกรรมสิทธิ์
แล้วกลับมารายงานข้าพเจ้า

5 ท่านจงแบ่งดินแดนเป็นเจ็ดส่วนยุติาคงอยู่ในเขตของตนทางใต้
และตระกูลโยเซฟในเขตของตนทางเหนือ

6 หลังจากท่านจดรายละเอียดส่วนต่างๆทั้งเจ็ดแล้ว จงนำมาให้ข้าพเจ้าที่นี่
ข้าพเจ้าจะทอดสลากแบ่งสรรต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของ
เร า 7 อย่างไรก็ตาม ชนเลวีไม่ได้รับกรรมสิทธิ์ท่ามกลางพวกท่าน
เพราะกรรมสิทธิ์ของพวกเขาคือหน้าที่ปุโรหิตรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+สำหรับ
ตระกูลกาต รูเบน

และตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งได้รับดินแดนฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนแล้ว
ว ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ยกให้”

8 เมื่อคนเหล่านั้นออกเดินทางเพื่อจะไปสำรวจดินแดน

โยชูวาสั่งพวกเขาว่า“จงไปสำรวจดินแดนและจดรายละเอียด

แล้วกลับมาหาข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ทอดสลาก

แบ่งสรรดินแดนให้ที่ซีโลห์ ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+”

9 พวกเขาจึงออกไปสำรวจ ทั่วดินแดน จดรายละเอียดแต่ละเมืองในเจ็ด

เขตลงบนหนังสือม้วน และกลับมารายงานต่อโยชูวาในค่ายพักที่ซีโลห์

10 โยชูวาก็ทอดสลากแบ่งสรรให้ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่ซีโลห์
แบ่งดินแดนให้แก่ชนอิสราเอลตามแต่ละตระกูล

24เคฟาร์อัมโมนี โอฟนี และเกบา รวม 12 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ 25กิเบโอน
รามาห์ เบเอโรท 26มิสปาห์ เคฟิราห์ โมซาร์ 27เรเคม อีรเปเอล ทาราลาห์
28เศลาห์ ฮาเอเลฟ เมืองเยบุส (หรือเยรูซาเล็ม) กิเบอาห์ และคีรียาท รวม14
เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ นี่คือการมสสิทธิ์ของตระกูลเบนยามิน แบ่งตามสกุล

ดินแดนของตระกูลสิเมโอน

19 สลากที่สองได้แก่ตระกูลสิเมโอนตามแต่ละสกุล

กรรมสิทธิ์ของพวกเขาอยู่ในเขตของยูดาห์ 2รวมเมืองต่างๆได้แก่
เบเออร์เซบา (หรือเซบา)³³ โมลาดาห์ 3ฮาซารซูอัล บาลาห์ เอเซม
4เอลโหลด์ เบธูล โสรมาห์ 5คิกลาก เบธมารคาโบท ฮาซารซูซาร์
6เบธเลบาโอท และซารูเฮน ร ว ม 13 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ 7อายีน รีมโมน
เอเธอร์ และ อา ซ ๑ น ร ว ม 4 เมืองกับหมู่บ้านต่างๆ
8และหมู่บ้านต่างๆรอบเมืองเหล่านี้ไปจนถึงบาอาลัทเบเออร์
(ร ๑ มาห์ในเนเกบ) นี่คือการมสสิทธิ์ของตระกูลสิเมโอนตามแต่ละสกุล
9กรรมสิทธิ์ของตระกูลสิเมโอนมาจากส่วนที่แต่ก่อนยกให้ยูดาห์
ทั้งนี้เพราะส่วนที่ยูดาห์ได้รับมากเกินกว่าที่พวกเขาต้องการ
สิเมโอนจึงได้รับกรรมสิทธิ์ในเขตของยูดาห์

ดินแดนของตระกูลเศบูลุน

10สลากที่สามได้แก่เศบูลุน ตามแต่ละสกุล อาณาเขตของเขาไปไกลถึงสาริด
11มาทางตะวันตกถึงมาราลาหจด์กับดัดเบเซท
และแผ่ไปถึงลำห้วยใกล้โยกเนอัม
12ทางตะวันออกจากสาริดไปทางดวงอาทิตย์ขึ้นสู่เขตแดนคิสโลททาโบร์
ต่อมาถึงดาเบรัทและขึ้นไปยาเฟีย 13ยังคงมาทางตะวันออกถึงกัทเฮเฟอร์

³³ 19:2 * หรือ เบเออร์เซบา

และเอทคาซินจนถึงริมโมนและเลี้ยวไปสู่เนอาห์
14จากที่นั่นพรมแดนขึ้นเหนือไปยังฮันนาโธน ลันสุดลงที่หุบเขาอิฟทาท์เอล
15ครอบคลุมเมืองคัททาท นาหะลาล ชิมโรน อิตาลีห์ และเบธเลเฮม
ร ว ม 12 เมือง พร้อมทั้งหมู่บ้านโดยรอบ
16เมืองกับหมู่บ้านเหล่านี้เป็นกรรมสิทธิ์ของเศบูลุนตามแต่ละสกุล

ดินแดนของตระกูลอิสสาคาร์

17สลากที่สี่ได้แก่อิสสาคาร์ ตามแต่ละสกุล
18อาณาเขตของพวกเขาครอบคลุมเมืองยิสเรเอล เคสุลโลท ชูเนม
19ฮาฟา ราอิม ชิโยน อานาหะราท 20รับบิท คีชีโอน เอเบส 21เรเมท
เอนกันนิม เอนฮัดดาห์ และเบธปัสเชส 22พรมแดนไปจดทาโบร์ ซาหะซุมาร์
และเบธเซเมซลันสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน รวมทั้งสิ้น 16 เมือง
พร้อมทั้งหมู่บ้านโดยรอบ 23เมืองกับหมู่บ้านเหล่านี้
เป็นกรรมสิทธิ์ของอิสสาคาร์ตามแต่ละสกุล

ดินแดนของตระกูลอาเชอร์

24 สลากที่ห้าได้แก่ตระกูลอาเชอร์ ตามแต่ละสกุล
25อาณาเขตของพวกเขาครอบคลุม เมืองต่างๆ คือ เฮลคัท ฮาลี เบเทน
อัคซาฟ 26อัลลัมเมเลค ฮามัด และมีซฮาล ทิศตะวันตกจดคารเมล
และชิโหร์ลิบนาท 27อ้อมไปทางตะวันออกสู่เบธดาโกน
จดกับเศบูลุนและหุบเขาอิฟทาท์เอล ไปทางเหนือถึงเบธ เอเมคและเนอีเอล
ผ่านคาบูลทางซ้าย 28จน ถึงอัปโดน³⁴ เรโหบ ฮัมโมน และคานาห์
ไปไกลถึงไซดอนใหญ่
29จากที่นั่นวกกลับไปยังรามาห์และเมืองป้อมปราการแห่งไทระเลี้ยวไปทางโฮส

³⁴ 19:28 * หรือ เอ โ บ ร น

าห์มาออกทะเลในภูมิภาคอัคซิบ 30อุมมาห์ อาเฟค และเรโหบ รวม 22
เมืองพร้อมทั้งหมู่บ้านรายรอบ
31เมืองและหมู่บ้านเหล่านี้เป็นกรรมสิทธิ์ของตระกูลอาเซอร์ตามแต่ละสกุล

ดินแดนของตระกูลนัฟทาลี

32สลากที่หกได้แก่นัฟทาลี ตามแต่ละสกุล 33พ ร ม แ ดนเริ่มจากเฮเลฟ
และต้นไม้ใหญ่ในศาลาอันนนิม ผ่านอาดามีเนเกบ และยับเนเอลถึงลัคคุม
สุด เ ขตที่แม่น้ำจอร์แดน

34พ ร ม แดนไปทางตะวันตกผ่านอัสนอททาโบร์มาออกที่สุกกอกจด์กับเศบูล
นทางใต้ อาเซอร์ทางตะวันตก และแม่น้ำจอร์แดน³⁵ทางตะวันออก

35เมืองป้อมปราการต่างๆ ได้แก่ คิตติม เคอร์ ฮัมมัท รัคคัท คินเนเรท

36อาดามานห์ รามานห์ ฮาโซร์ 37เคเดซ เอเดรอี เอนฮาโซร์ 38อิโรน
มิกดัลเอล โฮเรม เบธ อานา ท และ เบธ เซเมช รวม 19
เมือง พร้อมทั้งหมู่บ้านโ ด ย ร อ บ 39เมืองและหมู่บ้านเหล่านี้
เป็นกรรมสิทธิ์ของตระกูลนัฟทาลี ตามแต่ละสกุล

ดินแดนของตระกูลดาน

40สลากที่เจ็ดได้แก่ตระกูลดาน ตามแต่ละสกุล

41พรมแดนในกรรมสิทธิ์ครอบคลุมเมืองต่างๆดังนี้ เมืองโศราห์ เอชทาโฮล
อิรเซเมช 42ซาอาลับบิน อัยยาโลน อิทลาห์ 43เอโลน ทิมนาห์ เอโครน
44เอลเทเคห์ กิบเบโธน บาอาลัท 45เยฮูด เบเนเบราค กัทริมโมน
46เมยาร์โคน และรัคโคน รวมทั้ง ดินแดนตรงข้ามกับเมืองยัฟฟา
47(แต่ตระกูลดานเข้าไปยึดครองดินแดนตามกรรมสิทธิ์ของตนไม่สำเร็จ
พวกเขาจึงขึ้นไปโจมตีเมืองเลเซม ประหารชาวเมืองนั้นและเข้าอาศัยที่นั่น

³⁵ 19:34 * ฉบับเซ็บทัวจันท์และฮีบรูว่า ตะวันตก และยูดาห์แม่น้ำจอร์แดน

เรียกเมืองเลเซมว่าดานตามชื่อบรรพบุรุษของตน)

48เมืองกับหมู่บ้านเหล่านี้เป็นกรรมสิทธิ์ของตระกูลดาน ตามแต่ละสกุล

ดินแดนของโยชูวา

49เมื่อแบ่งสรรดินแดนแก่ตระกูลต่างๆตาม อาณาเขตที่ระบุไว้เสร็จแล้ว

ชนชาติอิสราเอลยกที่ดินผืนหนึ่งให้โยชูวาบุตรนูน

50ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงบัญชาไว้

พวกเขายกเมืองให้ตามที่โยชูวาขอคือ ทิมนาทเสราห์³⁶

ในดินแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ท่านก็ไปสร้างเมืองและตั้งหลักแหล่งที่นั่น

51 เหล่านี้คือพรมแดนต่างๆซึ่งปรีโรหิต เอเลอาซาร์ โยชูวา

และบรรดาผู้นำแห่งตระกูลต่างๆของอิสราเอลแบ่งสรรโดยการทอดสลากที่ซีโล

ให้ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ

เป็นอันว่าพวกเขาแบ่งสรรดินแดนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

เมืองลี้ภัย

20 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโยชูวาว่า

2” จงสั่งประชากรอิสราเอลให้กำหนดเมืองลี้ภัยตามที่เราได้สั่งโมเสสไว้³⁷

3ผู้ใดกระทำให้คนตายโดยไม่เจตนาสามารถหนีมายังเมืองเหล่านี้

รับความคุ้มครองให้พ้นจากผู้มาแก้แค้น

4เมื่อจำเลยผู้ไร้ผิดมาสู่เมืองลี้ภัยแห่งหนึ่งแห่งใด

เขาจะยืนอยู่ตรงทางเข้าประตูเมือง

และชี้แจงต่อหน้าบรรดาผู้อาวุโสแห่งเมืองนั้น ผู้อาวุโสจะต้องยินยอม

ให้ผู้นั้นเข้ามา และให้ที่พักอาศัยแก่เขา

³⁶ 19:50 * หรือ ทิมนาท เฮเรส ดู วนฉ. 2:9

³⁷ 20:2 * ดู กตว.35 และ 1 พ ศ ด .6

5 หากผู้แก้แค้นไล่ตามมา อย่างมอบตัวจำเลยผู้ถูกกล่าวหาให้
เพราะเขาฆ่าเพื่อนบ้าน โดยไม่ตั้งใจ
และมีใจคิดแผนร้ายล่วงหน้า6 เขาจะต้องอาศัยอยู่ในเมืองนั้นจนกระทั่งได้รับการ
ไต่สวนต่อหน้าชุมชนและจวบจนมหาปุโรหิตซึ่งดำรงตำแหน่งในช่วงเกิด
เหตุ นั้นสิ้นชีวิตลง แล้วเขาจึงจะกลับคืนสู่ภูมิลำเนาเดิมที่เขาหนี”
7 เมืองที่เขาตั้งเป็นเมืองลี้ภัยคือเคเดชแห่งกาลิลีในแดนเทือกเขาแห่งนัฟทาลี
เซเคมีในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม และศิรียาทอราบา (หรือเฮโบรน)
ในแดนเทือกเขาแห่งยูดาห์ 8 ท ำ ง ฟากตะวันออกของจอร์แดนแห่งเยรีโค³⁸
พวกเขากำหนดเมืองเบเซอร์ในถิ่นกันดารบนที่ราบสูงในเขตตระกูลรูเบน
เมืองราโมทในกิเลอาดเขตตระกูลกาต
และเมืองโกลานแห่งบาชานในเขตตระกูลมนัสเสห์
9 เมืองลี้ภัยเหล่านี้สำหรับทั้งชาวอิสราเอลและคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเขา
เพื่อผู้ใดก็ตามที่กระทำให้คนตายโดยไม่เจตนา
สามารถไปหลบอยู่ที่เมืองเหล่านี้โดยไม่ถูกฆ่าล้างแค้นเสียก่อนได้รับการไต่สวน
คดีต่อหน้าชุมชน

เมืองสำหรับตระกูลเลวี

21 บรรดาผู้นำแห่งตระกูลเลวีมาหารือกับปุโรหิตเอเลอาซาร์

โยชูวาบุตรนูนและบรรดาผู้นำตระกูลต่างๆของอิสราเอล

2 ที่ซิลห์ในคานาอันและกล่าวกับพวกเขาว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสให้ยกเมืองต่างๆแก่พวกข้าพเจ้าเพื่อเป็น
ที่อาศัยและทุ่งหญ้าสำหรับฝูงสัตว์ของเรา” 3 ดังนั้น

ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาไว้

ชนอิสราเอลจึงยกเมืองต่างๆกับทุ่งหญ้าในเขตกรรมสิทธิ์ของตนให้แก่ชนเลวีได้

³⁸ 20:8 * คำว่า "จอร์แดนแห่งเยรีโค" อาจจะเป็นชื่อโบราณของแม่น้ำจอร์แดน

งนี้

4สลากแรกสุดได้แก่วงศ์โคฮาตแห่งตระกูลเลวีวงศ์วานของอาโรนตามแต่ละสกุล ได้รับ 13 เมือง จากตระกูลยูดาห์ สิเมโอน และเบนยามิน

5ส่วนลูกหลานที่เหลือในวงศ์โคฮาตได้รับ 10 เมือง จากตระกูลเอฟราอิม ดาน และมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง 6วงศ์เกอร์ซอนได้รับ 13 เมืองจากตระกูลอิสสาคาร์ อาเชอร์ นัฟทาลี และมนัสเสห์อีกครึ่งหนึ่งในบาชาน

7วงศ์เมรารีตามแต่ละสกุลได้รับ 12 เมืองจากตระกูลรูเบน กาด และเศบูลุน

8ดังนั้นชาวอิสราเอลได้ทอดสลากแห่งเมืองและทุ่งหญ้า

เหล่านี้ให้แก่ตระกูลเลวีตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสไว้

9จากตระกูลยูดาห์และสิเมโอนพวกเขาแบ่งเมืองตามรายชื่อดังนี้

10(เมืองเหล่านี้ เป็นของชาวเลวีปุโรหิตแห่งวงศ์โคฮาตวงศ์วานของอาโรน เนื่องจากสลากแรกเป็นของพวก ก เ ข า 11เมืองคิริยาทอารบา (คือเฮโบรน) กับทุ่งหญ้ารายรอบ ในแดนเทือกเขาแห่งยูดาห์

(อารบาเป็นบรรพบุรุษของชาวอานาค)

12แต่ทุ่งนากับหมู่บ้านโดยรอบได้ยกให้แก่คาเลบ บุตรเยฟุนเนห์

13เป็นอันว่าวงศ์วานของปุโรหิตอาโรนได้รับเมืองเฮโบรน

(เมืองลี้ภัยสำหรับผู้ถูกกล่าวหาว่าทำฆาตกรรม) ลิบนาห์ 14ยาททีร์

เ อ ช เ ท โ ม อ า 15โฮโลน เดบีร์ 16อายิน ยุททาทห์

กับเบธเชเมชพร้อมทั้งทุ่งหญ้า รวม 9 เมืองจากสองตระกูล

17และจากตระกูลเบนยามิน พวกเขาให้กิเบโอน เกบา 18อานาโทท

และอัลโมนพร้อมทั้งทุ่งหญ้าเป็น 4 เมือง 19ฉะนั้นรวมทั้งหมดเป็น 13

เมืองซึ่งมอบให้แก่บรรดาปุโรหิตวงศ์วานของ อ ง อ า โ ร น

20ครอบครัวอื่นๆของวงศ์โคฮาตแห่งตระกูลเลวีได้รับเมืองต่างๆจากตระกูลเอฟราอิม ดังนี้ 21ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม คือเซเคม

(เมืองลี้ภัยสำหรับผู้ถูกกล่าวหาว่าทำฆาตกรรม) เกเซอร์

22ซิบซาอิมและเบธโฮโรน รวม 4 เมืองและทุ่งหญ้า

23จากตระกูลดานได้แก่ เอลเทเคห์ กิบเบโธน 24อัยยาโลน และกัทริมโมน
ร ว ม 4 เมือง พร้อมทั้งทุ่งหญ้า

25ตระกูลมนัสเสห์อีกครั้งหนึ่งมอบเมืองทาอานาค และกัทริมโมน รวม 2 เมือง
พร้อมทั้งทุ่งหญ้า 26ฉะนั้น รวมเป็น 10

เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้าที่มอบให้ครอบครัวอื่นๆของวงศ์โคซาท

27วงศ์เกอร์โชนแห่งตระกูลเลวีได้รับดังนี้ จากตระกูลมนัสเสห์ครั้งหนึ่ง
คือโกลานในบาซาน(เมืองลี้ภัยสำหรับผู้ถูกกล่าวหาว่าทำฆาตกรรม)

และเบเชเทราห์ รวม 2 เมือง พร้อมทั้งทุ่งหญ้า 28จากตระกูลอิสสาคาร์คือ

คีชีโอน ดาเบรัท 29ยารมูท และเอนกันนิม รว ม 4 เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้า 30

จากตระกูลอาเชอร์คือ มิซาล อับโดน 31เฮลคัท และเรโหบ รวม 4

เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้า 32จากตระกูลนัฟทาลี คือ เคเดซในกาลิลี

(เมืองลี้ภัยสำหรับผู้ถูกกล่าวหาว่าทำฆาตกรรม) ฮัมโมทโดร์และคารทาน รวม

3 เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้า 33ฉะนั้นรวมทั้งหมดเป็น 13

เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้าที่ยกให้แก่วงศ์เกอร์โชน

34วงศ์เมราริตระกูลเลวีที่เหลือได้รับดังนี้ จากตระกูลเศบูลุน คือ โยกเนอัม

คารทาห์ 35ติมนาห์ และนาหะลาล รวม 4 เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้า

36จากตระกูลรูเบนคือ เบเซอร์ ยาฮาส 37เคเดโมท และเมฟาอัท ร ว ม 4

เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้า 38จากตระกูล กาด คือราโมทในกิเลอาด

(เมืองลี้ภัยสำหรับผู้ถูกกล่าวหาว่าทำฆาตกรรม) มาหะนาอิม

39เ ฮ ช โ บ น แ ล ะ ย า เ ช อ ร์รวม 4 เมืองพร้อมทั้งทุ่งหญ้า

40ฉะนั้นรวมทั้งหมดเป็น 12

เมืองที่ยกให้แก่วงศ์เมราริซึ่งเป็นตระกูลเลวีส่วนที่เหลือ

41ร ว ม ทั้งสิ้นตระกูลเลวีได้รับ 48 เมือง พร้อมทั้งทุ่งหญ้า

ในดินแดนที่ชนอิสราเอลครอบครอง

42เมืองเหล่านี้แต่ละเมืองมีทุ่งหญ้าล้อมรอบเป็นอย่างนี้ทุกเมือง

พระเจ้าทรงอวยพรอิสราเอล

43เป็นอันว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ประทานดินแดนทั้งปวงให้แก่อิสราเอลตามที่
ทรงสัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา

เขาเข้าไปยึดครองและตั้งถิ่นฐานที่นั่น

44องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ประทานความสงบสุขทุกด้านแก่เขาตามที่ทรงสัญญา
ไว้กับบรรพบุรุษของเขา ไม่มีศัตรูผู้ใดอาจหาญต่อกรกับเขาได้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้เขาพิชิตศัตรูทั้งปวง

45สิ่งดีทั้งปวงซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสัญญา

ไว้กับชนชาติอิสราเอลล้วนสัมฤทธิ์ผล

ไม่มีขาดตกบกพร่องไปแม้สักประการเดียว

แท่นบูชาใกล้แม่น้ำจอร์แดน

22 แ ล้วโยชูวาเรียกชุมนุมตระกูลรูเบน กาด และตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง

2และกล่าวกับพวกเขาว่า “ ท่านทั้งหลายได้ทำทุก

สิ่งตามที่โมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+บัญชาไว้

และเชื่อฟังคำสั่งของข้าพเจ้าทุกอย่าง 3ท่านมิได้ละทิ้งพี่น้อง

แต่ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงมอบหมายมาเป็นเวลา
นานจนถึงทุกวันนี้

4บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงโปรดประทานการหยุดพักแก่พื้น
องดังที่ทรงสัญญาไว้

ฉะนั้นจงกลับไปยังบ้านของท่านในดินแดนซึ่งโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็น
เจ้า+ได้มอบให้ท่านแล้ว ณ อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดนเกิด

5แต่จงระมัดระวังที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ซึ่งท่านโมเสสผู้รับ
ใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้มอบไว้

คือจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

จงดำเนินตามพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ จงปฏิบัติตามพระบัญชา
จงยึดมั่นในพระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจเถิด”

6 โยชูวาจึงอวยพรเขาทั้งหลายและส่งกลับไปยังดินแดนของตน
7 (โมเสสได้มอบดินแดนบาชานให้ครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์
ส่วนอีกครึ่งหนึ่งโยชูวา

ได้มอบดินแดนทางฟากตะวันตกของจอร์แดนร่วมกับพี่น้องอื่นๆ)

เมื่อโยชูวาส่งพวกเขากลับบ้าน ท่านได้อวยพรพวกเขา8 โดยกล่าวว่า

“ จงกลับบ้านไปพร้อมกับทรัพย์สมบัติมากมายทั้งฝูงสัตว์ เงิน ทอง
ทองสัมฤทธิ์ และเหล็ก

พร้อมทั้งเสื้อผ้าอาภรณ์จำนวนมากและจงแบ่งทรัพย์สมบัติที่ยึดมาได้จากศัตรูใ
ห้แก่พี่น้องของท่าน” 9 ดังนั้นบรรดาคนตระกูลรูเบน กาด

และตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งจึงละจากชนอิสราเอลที่ชิโลห์ในคานาอัน

เพื่อกลับสู่กิเลอาดดินแดนกรรมสิทธิ์ซึ่งได้มาตามท้องพระผู้เป็นเจ้าของ+ ได้บัญชา
าฝ่า น โ ม เ ส ส

10 เมื่อพวกเขามาถึงเกสิโลทใกล้แม่น้ำจอร์แดนในแผ่นดินคานาอัน

ชนตระกูลรูเบน กาด

มนัสเสห์ครึ่งหนึ่งได้สร้างแท่นบูชาอันโดดเด่นขึ้นที่ใกล้ๆจอร์แดนนั้น

11 เมื่อชาวอิสราเอลได้ยินว่า พวกเขาได้สร้างแท่นบูชาขึ้นที่เกสิโลท

ชายแดนคานาอันใกล้แม่น้ำจอร์แดนในเขตแดนอิสราเอลนั้น

12 ชนอิสราเอลทั้งปวงก็มาชุมนุมกันที่ชิโลห์เตรียมรบกับพี่น้องของตน

13 ชนอิสราเอลจึงส่งฟีเนหัสบุตรปุโรหิต

เอเลอาซาร์มายังกิเลอาดเพื่อพบตระกูลรูเบน กาด และมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งนั้น

14 มีผู้นำ 10 คน จาก 10 ตระกูลแห่งอิสราเอลมาด้วย

15 เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงกิเลอาด ก็กล่าวกับตระกูลรูเบน กาด

และตระกูลมนัสเสห์ครึ่ง หนึ่งนั้นว่า

16” ชุมมุนชนทั้งสิ้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ต้องการจทราบว่า

‘ เหตุใดท่านจึงทรยศต่อพระเจ้าแห่งอิสราเอลเช่นนี้?

ท่านถือตัวอย่างไรจึงบังอาจหันหนีจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+และสร้างแท่นบูชาของตัวเองเป็นการกบฏต่อพระองค์?

17ยังไม่เข็ดหลายอีกหรือกับความผิดบาปของเราเมื่อครั้งเปโออร์?

ซึ่งเดี๋ยวนี้ก็ยังมิได้ชำระหมดไป

ทั้งๆที่ภัยพิบัติตกแก่ชุมชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+!

18และบัดนี้ท่านกำลังหันหนีจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+อีก?

“ ‘ หากท่านกบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+วันนี้
พรุ่งนี้พระองค์จะทรงพระพิโรธชุมชนอิสราเอลทั้งหมด

19หากแผ่นดินของท่านมีมลทิน ก็จงข้ามมายังดินแดนขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
ที่ซึ่งพลับพลาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตั้งอยู่มาแบ่งปันดินแดนกับเรา

แต่อย่าได้กบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+หรือต่อพวกเราโดยสร้างแท่นบูชาของตนเอง นอกเหนือจากแท่นบูชาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

20เมื่ออาคานบุตรเศราห์ทุจริตเรื่องของต้องพลี

พระพิโรธตกอยู่แก่ชุมชนอิสราเอลทั้งหมดมิใช่หรือ?

มิใช่เขาคนเดียวที่ตายไปเพราะบาปนั้น”

21แล้วชนรูเบน กาด และมนัสเสห์ก็หนึ่ง จึงตอบบรรดาผู้นำแห่งอิสราเอลว่า

22” องค์เกรียงไกร พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์เกรียงไกร

พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า+!พระองค์ทรงทราบ! และอิสราเอลจงทราบเถิดว่า!

หากนี่เป็นการกบฏหรือไม่เชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+

อย่าไว้ชีวิตเราเลยในวันนี้

23หากเราสร้างแท่นบูชาของเราเองขึ้นเพื่อกบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+และถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องธัญบูชา หรือเครื่องสันติบูชาบนแท่น

ก็ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้า+เองทรงจัดการกับเราเถิด 24” เปล่าเลย!

เราสร้างแท่นนี้ขึ้นมาก็เพราะเราเกรงว่าในอนาคต

ลูกหลานของท่านอาจจะกล่าวกับลูกหลานของเราว่า

‘ ท่านมีสิทธิ์อะไรในองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล
25องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงตั้งแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดนกั้นระหว่างท่านกับเรา
พวกท่านคนรูเบนและกาตไม่มีสิทธิ์มีส่วนอะไรในองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

แล้วลูกหลานของท่านจะทำให้ลูกหลานของเราเลิกยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+

26” ฉะนั้นเราจึงตกลงใจสร้างแท่นบูชาขึ้น มิใช่สำหรับเครื่องเผาบูชา
หรือเครื่องบูชาต่างๆ 27แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่านและคนรุ่นต่อๆ
มาว่าเราจะนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+ด้วยเครื่องเผาบูชา

เครื่องสันติบูชาและเครื่องถวายของเราที่สถานนมัสการของพระองค์

และ ในอนาคต ลูกหลานของท่านไม่อาจพูดกับลูกหลานของเราว่า

‘ ท่านไม่มีสิทธิ์มีส่วนอะไรในองค์พระผู้เป็นเจ้า+’

28หากพวกเขากล่าวเช่นนี้กับเราหรือลูกหลานของเรา เราจะได้ตอบว่า

‘ ดูแท่นจำลอง แท่นบูชาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ซึ่งบรรพบุรุษของเราได้สร้างขึ้นสิ

มิใช่สำหรับถวายเครื่องบูชาหรือเครื่องเผาบูชา

แต่เป็นพยานระหว่างเรากับท่าน’ 29ขอให้การนั้นไกลห่างจากเราเถิด

ที่จะกบฏต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+หรือหันเหจากพระองค์

โดยสร้างแท่นบูชาสำหรับเครื่องเผาบูชา เครื่องธัญบูชา หรือเครื่องบูชาต่างๆ

แทนที่แท่นบูชาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า

ของเราซึ่งตั้งอยู่หน้าพลับพลาของพระองค์”

30เมื่อปุโรหิตฟีเนหัสและผู้นำทั้งปวงได้ยินวาทะจากตระกูลรูเบน กาด

และมนัสเสห์ เช่นนี้ก็ยินดียิ่งนัก 31ฟีเนหัสบุตรเอเลอาซาร์

ปุโรหิตตอบชนรูเบน กาด และมนัสเสห์ว่า

“ วันนี้เรารู้แล้วว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตอยู่กับพวกเราเพราะว่าท่านมิได้
กระทำผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ในเรื่องนี้

บัดนี้ท่านได้ช่วยชนอิสราเอลพ้นจากพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+”

32แล้วฟีเนหัสบุตรเอลาซาร์

ปโรทิตและบรรดาผู้นำจึงกลับจากการพบปะชนตระกูลรูเบน

และภาคในกิเลอาด มายังคานาอันและรายงานต่อชนอิสราเอล

33เขาทั้งหลายพากันดีใจที่ได้ฟังเรื่องราวและสรรเสริญพระเจ้าและไม่ได้พูดกันเรื่องจะสู้รบเพื่อทำลายดินแดนของตระกูลรูเบนและภาคอีก

34ชนตระกูลรูเบนและภาคตั้งชื่อแทนนั้นว่า

พยานระหว่างเราว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้า

คำ ปราศรัยของโยชูวา

23

หลังจากนี้เป็นเวลานานและองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงโปรดให้อิสราเอลพักสงบจากศัตรูรอบด้าน ครั้นนั้นโยชูวาชรามากแล้ว 2ท่านเรียกประชุมอิสราเอลทั้งปวงอันมีผู้อาวุโส ผู้นำ ตลาการและเจ้าหน้าที่ ท่านกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า

“ ข้าพเจ้าก็ชรามากแล้ว

3ท่านเองได้เห็นสิ่งทั้งปวงซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านได้ทรงกระทำแก่ชนชาติเหล่านี้เพื่อท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านนี้แหละที่ทรงต่อสู้กับศัตรูเพื่อท่าน

4ข้าพเจ้าได้แบ่งดินแดนของชาติต่างๆ

ซึ่งยังไม่ได้พิชิตเช่นเดียวกับดินแดนที่พิชิตแล้วไว้แก่ท่าน

คือดินแดนทั้งหมดระหว่างแม่น้ำจอร์แดนกับทะเลใหญ่³⁹

5องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านเองจะทรงขับไล่พวกเขาออกไปพ้นทางของท่านและท่านจะยึดครองดินแดนของพวกเขาดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงสัญญาไว้

6จงเข้มแข็งและระมัดระวังที่จะปฏิบัติตามทุกสิ่งซึ่งเขียน

³⁹ 23:4 * ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ไว้ในหนังสือบทบัญญัติของโมเสส โดยไม่หันเหไปทางซ้ายหรือทางขวา

7อย่าคบหากับชนชาติเหล่านี้ซึ่งยังคงอยู่ท่ามกลางพวกท่าน

อย่าเอ่ยนามพระทั้งหลายของเขา หรือสาบานโดยอ้างชื่อนั้น

ท่านต้องไม่นมัสการหรือกราบไหว้พระเหล่านั้น

8แต่จงยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านดังที่ท่านกระทำอยู่จวบจนบัดนี้

9องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับไล่ชนชาติต่างๆ

ที่ยิ่งใหญ่และเข้มแข็งออกไปต่อหน้าท่าน

และตราบจนทุกวันนี้ไม่มีผู้ใดอาจต่อกรกับท่านได้

10ท่านหนึ่งคนรุกไล่ศัตรูนับพันเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านทรงต่อสู้เพื่อท่านดังที่ทรงสัญญาไว้

11ฉะนั้นจงใส่ใจที่จะรักองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

12แต่หากท่านหันหนี

และไปคบหากับชนชาติเหล่านี้ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในหมู่ท่าน

หากท่านแต่งงานกับเขาหรือข้องเกี่ยวกับเขา

13ก็จงรู้แน่เถิดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านจะไม่ขับไล่ชนชาติเหล่านั้นออกไปพ้นหน้าท่าน เขา กลับจะเป็นบ่วงแร้วกับดักล่อท่าน

เป็นหอกข้างแคร่เป็นเลี้ยนดำตาท่าน

จนกว่าท่านจะพินาศไปจากดินแดนอุดมซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานให้

14ไม่ช้าข้าพเจ้าก็จะจากไปตามธรรมดาโลก

ท่านก็รู้แน่เถิดว่าพระสัญญาอันประเสริฐขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านซึ่งให้ไว้กับท่านนั้นล้วนเป็นจริง ไม่มีขาดตกบกพร่องไปแม้สักข้อเดียว

15องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านประทานสิ่งดีงามทั้งปวงซึ่งทรงสัญญาไว้
ตัวอย่างแน่นอนฉันทัด

พระองค์ก็จะทรงนำสิ่งเลวร้ายทั้งหลายที่ตรัสไว้มาตกแก่ท่านฉันทัด

ตราบจนทรงทำลายท่านพ้นจากดินแดนอุดมที่พระองค์ประทาน
16หากท่านละเมิดพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านซึ่งทรงบัญญัติไว้ หันไปกราบ ไหว้นมัสการพระอื่นๆ
พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเผาผลาญท่าน
ท่านจะพินาศไปอย่างรวดเร็วจากดินแดนอุดมซึ่งพระองค์ประทานให้”

ฟื้นฟูพันธสัญญาที่เซเคม

24 โยชูวาจึงเรียกชุมนุมอิสราเอล ทุกตระกูลมาที่เซเคม
พร้อมทั้งบรรดาผู้อาวุโส ผู้นำ ตลาการ และเจ้าหน้าที่แห่ง
อิสราเอลมาเข้าเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระ เจ้า
2โยชวากล่าวแก่ประชากรทั้งปวงดังนี้
“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสว่า
‘ นานมาแล้วบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายรวม ทั้งเทราห์บิดาแห่งอับราฮัม
และนาโฮร์อาศัย อยู่ปากข้างโน้นของแม่น้ำยูเฟรติส และนมัสการพระอื่นๆ
3แต่เราได้พาอับราฮัมบิดา ของเจ้าจากดินแดนนั้น ข้ามแม่น้ำยูเฟรติส
มายังดินแดนคานาอัน และให้เขามีลูกหลาน มากมาย เราให้อิสอัคแก่เขา
4และเราให้ยาโคบกับเอซาวแก่อิสอัค
เรายกดินแดนรอบภูเขาเสอีร์ให้แก่เอซาว
ส่วนยาโคบกับลูกๆไปยังอียิปต์5แล้วเราส่งโมเสสกับอาโรน ไป
เราลงโทษอียิปต์ด้วยภัยพิบัติต่างๆที่เรากระทำ และนำพวกเจ้าออกมา
6เมื่อเรานำบรรพบุรุษของเจ้าออกมาจากอียิปต์มาถึงทะเลแดง⁴⁰คนอียิปต์ตามไป
ล่หลังเขาเป็นกองรถรบกับทหารม้า⁴¹ 7แต่พวกเขาได้ ร้องขอ
ความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+

⁴⁰ 24:6* ภาษาฮีบรูว่า ยามสุฟ คือทะเลต้นกก

⁴¹ 24:6 ** หรือ พ ล ร ถ ร บ

และพระองค์ก็บันดาลความมืดกั้นระหว่างพวกเจ้ากับคนอียิปต์พระองค์ให้ทะเล
ถาโถม เข้าใส่พวกเขา เจ้าทั้งหลายได้เห็นกับตาสิ่งที่เรากระทำแก่ชาวอียิปต์
จากนั้นพวกเจ้าอยู่ในถิ่นกันดารเป็นเวลานาน

8จนเราได้นำเจ้าทั้งหลายมายังดินแดนของชาวอามอไรต์ทางฟากตะวันออกข
องแม่น้ำจอร์แดน เขาสู้รบกับเจ้า แต่เรามอบพวกเขาไว้ในมือเจ้า

เราทำลายพวกเขาพันหน้าเจ้า และเจ้ายึด ครองดินแดนของเขา

9เมื่อบาลาคบุตร ศิปโพร้ประมุขแห่งโมอับเตรียมสู้รบกับอิสราเอล

ก็ขอให้บาลาอัมบุตรเบโอร์ มาแข่ง เจ้า 10แต่เราไม่ฟังบาลาอัม

เขาจึงอวยพรเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า และเรากอบกู้อิสราเอลจากมือเขา

11จากนั้นเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนมายังเยรีโค

ชาวเยรีโคสู้กับเจ้าเช่นเดียวกับชาวอามอไรต์ เปริสซี คานาอัน

ฮิตไทต์เกอร์กาซี ฮีไวต์ และเยบุส แต่เรามอบเขาไว้ในมือเจ้า

12เราส่งฝูงต่อลวงหน้า

เจ้าไปเพื่อขับไล่พวกเขาออกไปพันหน้าเจ้ารวมทั้งประมุขทั้งสองแห่งชาวอาม
อไรต์ เจ้าชนะได้มิใช่ด้วยดาบหรือธนูของเจ้าเอง 13เรายกดิน

แดนที่เจ้าไม่ได้ลงแรง เมืองที่เจ้าไม่ได้สร้างให้แก่เจ้า ซึ่งเจ้าอาศัยอยู่ขณะนี้

เรายกสวนองุ่นทิวมะกอกให้เป็นอาหาร แม้ว่าเจ้าไม่ได้ปลูกเลย'

14ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+และปรนนิบัติพระองค์ด้วย
ความสัตย์ชื่อทุกประการ

จงกำจัดพระทั้งหลายซึ่งบรรพบุรุษของท่านนมัสการที่ฟากโน้นของแม่น้ำยูเฟร
ติสและในอียิปต์ จงปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+

15แต่หากท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ก็จงเลือกในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร

จะเป็นพระต่างๆซึ่งบรรพบุรุษของท่านปรนนิบัติที่ฟากข้างโน้นของแม่น้ำยูเฟร
ติส หรือพระต่างๆของชาวอามอไรต์ในดินแดนแห่งนี้

แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเองกับครอบครัวจะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

16ประชากรทั้งปวงจึงตอบว่า “ ใ้ให้การนั้นไกลห่างจากเราเถิด
ที่จะทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไปปรนนิบัติพระอื่นๆ

17องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราแน่แหละคือผู้ที่นำเราและบรรพบุรุษของเรา
ออกมาจากอียิปต์จากความเป็นทาส
ทรงกระทำหมายสำคัญยิ่งใหญ่เหล่านั้นต่อหน้าต่อตาเรา

พระองค์ทรงปกป้องคุ้มครองเราตลอดการเดินทาง และผ่านชนชาติต่างๆมา
18และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับไล่ชาวอาโมไรต์และชนชาติอื่นๆที่อาศัยอยู่ใน
ดินแดนแห่งนี้ออกไป เราเช่นกันจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+เพราะพระองค์
แต่ผู้เดียวคือพระเจ้าของเรา”

19โยชูวาตอบเหล่าประชากรว่า “ ท่านไม่อาจนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเห็นพระองค์
จะไม่ทรงอภัย โทษกบฏและความผิดบาปของท่าน

20หากท่านละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ไปปรนนิบัติพระต่างด้าว
พระองค์จะทรงหันกลับและนำภัยพิบัติมาเหนือท่านและทำลายล้างท่านเสียอย่าง
สิ้นเชิง แม้ว่าพระองค์ทรงดีต่อท่านตลอดมา”

21แต่เหล่าประชากรกล่าวกับโยชูวาว่า “ หามิได้! เราจะปรนนิบัติองค์พระผู้
เป็นเจ้า+” 22แล้วโยชูวาจึงกล่าวว่า “ ท่านเป็นพยานผูกมัดตัวเองแล้วนะว่า
ท่านเลือกที่จะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+” เขาตอบว่า “ ถูกแล้ว
เราเป็นพยาน” 23โยชูวากล่าวว่า “ ถ้าเช่นนั้นจงทิ้งรูปเคารพต่างด้าว
ทั้งปวงซึ่งอยู่ท่ามกลางท่าน

และมอบจิตใจของท่านแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลเถิด”

24เหล่าประชากรกล่าวกับโยชูวาว่า

“ ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราและเชื่อฟังพ
ระองค์” 25ในวันนั้น โยชูวาจึงกระทำพันธสัญญาสำหรับเหล่าประชากร
และที่เซเคนนั้น ท่านเขียนกฎ เกณฑ์และบทบัญญัติให้พวกเขา

26และโยชูวาบันทึกสิ่งเหล่านี้ลงในหนังสือบทบัญญัติของพระเจ้า

และกลิ้งหินก้อนใหญ่มาตั้งขึ้นใต้ต้นโอ๊กข้างสถานบริสุทธิ์ขององค์พระผู้
เป็นเจ้า+ 27โยชูวากล่าวกับประชากรทั้งปวงว่า

“ ดูเถิดหินก้อนนี้เป็นพยานผูกมัดเรา

หินนี้ได้ยืนยันทุกคำที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับเรา ฉะนั้นมันจะเป็นพยานผูกมัด
หากท่านไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าของท่าน”

การฝังศพในดินแดนแห่งพันธสัญญา

28แล้วโยชูวาจึงให้ประชากรแยกย้ายกันกลับไปยังดินแดนในกรรมสิทธิ์ของตน

29หลังจากนั้น โยชูวาบุตรนูนผู้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+สิ้นชีวิตลงเมื่ออายุได้
110 ปี 30ท่านถูกฝังไว้ ณ ที่ดินกรรมสิทธิ์ของท่านที่ทิมนาทเสราห์⁴²

ในดินแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิมทางเหนือของภูเขาเกาอัซ

31อิสราเอลปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตลอดช่วงอายุของโยชูวาและบรรดาผู้
อาวุโส ซึ่งอายุยืนกว่า โยชูวา

และซึ่งได้รู้เห็นเป็นพยานเกี่ยวกับทุกสิ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงกระทำเพื่อ
อิสราเอล

32อัฐิของโยเซฟซึ่งชนอิสราเอลได้นำออกมาจากอียิปต์ด้วย ถูกฝังไว้ที่เซเคม
ในที่ดินซึ่งยาโคบซื้อมาจากบุตรของฮาโมร์บิดาของเซเคม ในราคา 100
เหรียญ⁴³ ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของลูกหลานตระกูลโยเซฟ

33เอลาซาร์บุตรของอาโรนก็เสียชีวิต

และถูกฝังไว้ที่กิเบอาห์เมืองซึ่งยกให้แก่ฟีเนหัสบุตรของท่านในแดนเทือกเขาแ
ห่งเอฟราอิม

⁴² 24:30* หรือ ทิมนาทเฮเรส

⁴³ 24:32* ภาษาฮีบรูว่า เคสิตาร์ห์ ซึ่งเป็นหน่วยเงินตรา

ปัจจุบันไม่ทราบน้ำหนักหรือมูลค่า